75STE JAARGANG No. 9710 MAANDAG 6 JANUARI 1958

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27—29 Telefoon: Redactie: 23858. Advertenties: 23550 Abonnementen en Bezorging: 24399 Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao

MACMILLAN wenst niet-aanvalsverdrag met Sovjets

WASHINGTON: MEER KWAAD DAN GOED!

Londen. — Premier Macmillan van Groot-Britannië, die morgen voor een reis van 6 weken naar de landen van het Britse gemenebest vertrekt, heeft zaterdag een radiorede gehouden. Hij verklaarde dat de Britse Regering van plan is haar pogingen om tot een ontwapeningsovereenkomst met de Russen te komen te blijven voortzetten.

Wij moeten het niet opgeven. Wij zouden kunnen beginnen met het sluiten van een niet-aanvalsverdrag. Dit is vroeger ook gebeurd en zal geen kwaad kunnen. Wij moeten overeenstemming bereiken inzake de kernsproeven, het maken van kernwapens, hun gebruik en aantal. Maar wij moeten ons ook inlaten met de zogenaamde klassieke wapens. De vrede kan echter niet alleen door woorden verzekerd worden. Wij hebben evengoed daden nodig, aldus MacMillan, die betoogde dat een ontbinding van de Navo noodlottig zou zijn. Terwijl in een aantal Westeuropese landen de gedachte van een niet-aanvalsverdrag met instemming is begroet, werd in Washington gezegd dat „een dergelijk verdrag thans meer kwaad dan goed zou doen”.

Dr. FUCHS wil tocht na bereiken van ZUIDPOOL voortzetten

Wellington. — Dr. Vivian Fuchs, de leider van de tien man sterke expeditie die een zwerftocht over de Zuidpool maakt, heeft gisteravond radio-grafisch geweigerd in te gaan op het voorstel van Sir Edmund Hillary (Die de pool reeds bereikt heeft) om na het bereiken van de Zuidpool de rest van de tocht op te schorten tot het volgende reisseizoen.

Volgens de laatste berichten is de Fuchs-expeditie nog ongeveer 300 mijl van de Pool verwijderd, nadat hij in de afgelopen 24 uur een vooruitgang van 38 mijl heeft gemaakt door een baar en moeilijk begaanbaar gebied.

Het voorstel van Edmund Hillary hield in, dat dr Fuchs zijn voertuigen tot november op de Amerikaanse poolbasis zou stationeren en dat zijn expeditie van de pool zou worden opgepikt om aldus de poolwinter elders door te brengen. In november zouden zij terugkeren om hun trek van 1200 mijl overland van Scott Base naar Macmurdo Sound te voltooien. Doch Fuchs zei: Nee.

Hillary is per vliegtuig overgebracht naar Macmurdo Sound. Zijn radio-operateur is achtergebleven om contact te houden met de expeditie van Fuchs.

Uitzettingsaffaire in „Daily Journal”

In het Venezolaanse dagblad „Daily Journal” schrijft de heer Herbert Salas van Curaçao over de voorgenomen uitzetting van redakteur de Wit.

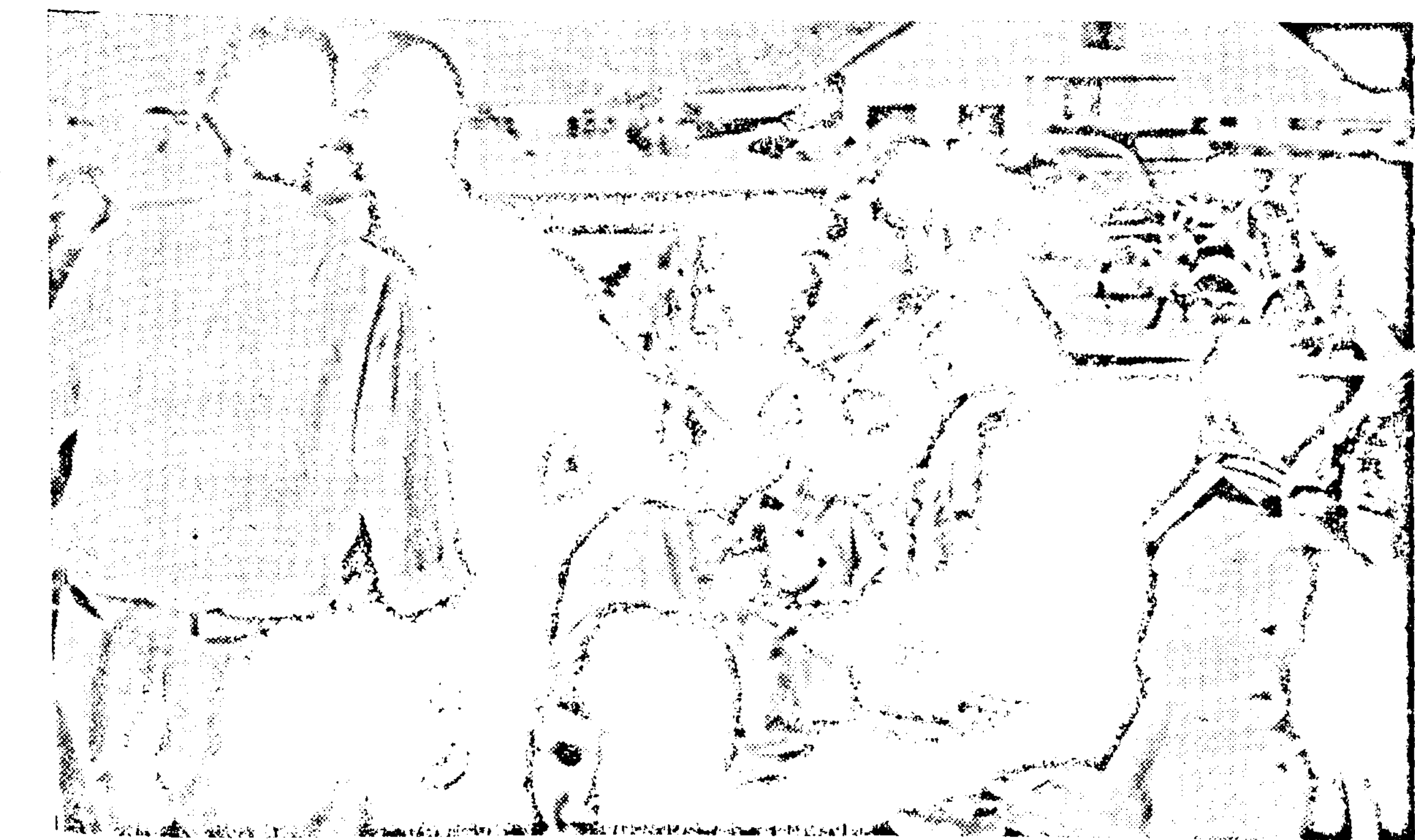
Volgens de heer Salas acht de P.G. mr. W. R. Boom de aanwezigheid op Curaçao van „drewsy looking” de Wit ongewenst. De Wit's artikelen zouden, aldus Salas, reeds lang niet meer bestaan uit eerlijke kritiek, maar de vorm hebben aangenomen van het ondermijnen van het gezag; de heer de Wit zou geen begrip hebben voor de zaak van de arbeiders, en de „Beurs” wordt beschouwd als vergif voor de geest van velen, die te snel de conclusies en mening van anderen overnemen.... „Weinigen”, aldus de heer Salas”, verschillen van mening met de minister van justitie en de procureur generaal, dat de Wit heel wat domme, „fatheaded”, misstappen deed bij zijn krantengeschrijf. Velen zijn blij van de Wit af te zijn en juichen de beslissing van de regering toe. Anderen hadden liever een veroordeling gezien via een rechtzaak. Een grote groep van de bevolking, die vertegenwoordigd wordt door de baardige, mr. dr. M. F. da Costa Gomez, heeft ronduit kritiek op de maatregel van de regering.

In een ander bericht vertelt de heer Salas op „smeuïge” wijze over de viering van Statuutdag, waarbij van zonsopgang tot zonsondergang, aldus de heer Salas, militaire bands vrolijke wijsjes speelden en het volk van Curaçao zijn „Cinco de Julio” heeft gevonden.

Bert Haanstra in Raad van Beheer Film-archief N.A.

Willemstad. — Nederlands bekendste cineast, de heer Bert Haanstra, heeft zitting genomen in de Raad van Beheer van het Film Archief Nederlandse Antillen.

De heer Haanstra zal voor de in december jl. opgerichte Antilliaanse stichting het contact onderhouden met het Nederlandse Film Archief en andere organisaties in Nederland welk op het terrein van de filmcultuur werkzaam zijn.

De evacuatie van Nederlanders uit Indonesië. Door het inschakelen van grote schepen hoopt de Nederlandse regering de duizenden Nederlanders uit Indonesië te laten repatriëren. Op de foto: bepakt en gezakt staat hier een groepje Nederlanders te wachten op inscheping in Tandjong Priok.

Vierde radiostation op Aruba

Oranjestad. — Door de Landsregering werd aan de heer Jan Eusebio Croes, van Santa Cruz een vergunning verleend voor het oprichten van een radio-station. De heer Croes is een broer van de waarnemend gezaghebber. Dit is de vierde vergunning welke op Aruba werd uitgegeven. Er zijn tot dusver twee stations (Radio Kelkboom en Voz di Aruba) in de lucht.

Het derde station, dat van de (Amerikaans) Evangelische Kerk, een niet-commerciële radio, waarvoor vergunning werd aangevraagd en verkregen door de heer Craane en zijn vrienden hoopt over enkele maanden in de lucht te komen. Het moet uitgesloten worden geacht dat een bevolking van goed 50.000 zielen vier radiostations gaande kan houden.

Amerik. moeders bezoeken hun krijgsgevangen zoons in China

Washington. — Drie Amerikaanse moeders van Amerikaanse krijgsgevangenen hebben van de regering van de Verenigde Staten toestemming gekregen naar communistisch China te reizen om er hun zoons op te zoeken. Dit is de eerste keer sedert de machtovername van de communisten dat de Amerikaanse regering een dergelijke toestemming verleent.

De vrouwen zijn mrs. Mary Downey (wier zoon levenslange gevangenisstraf heeft), mrs. Ruth Redmon (ook een zoon met levenslang) en mrs. Philip Fecteau die een zoon van dertig jaar heeft met een gevangenisstraf van 20 jaar.

Zij zijn vandaag in Kanton aangekomen, waar zij een hotel aan de haven hebben gekregen. Tegen journalisten zeiden zij, dat de communistische regering hen toestemming tot een verblijf van twee weken heeft gegeven. Zij zullen trachten de communisten te bewegen hun zoons vrij te laten.

Zij worden bijgestaan door een functionaris van het Chinese Rode Kruis, de organisatie die hun reis heeft mogelijk gemaakt.

Trinidad krijgt nieuwe fabrieken voor baby voedsel

Port of Spain. — Een fabriek, dat baby voedsel zal maken uit bananen, zal binnenkort te Mount Hope in bedrijf komen. De nieuwe onderneming wordt gesteund door United Industries, een firma van fabriekschemici in Port of Spain en dr Sonia Clitandre, een Martinikeinse arts-zakenvrouw. Dr Clitandre verklaarde bij aankomst in Trinidad dat de fabriek de enige in zijn soort zal zijn in West-Indië. Het is een logisch gevolg van de bloeiende bananenindustrie.

„Uw bananen zijn de beste, daarom hebben wij Trinidad gekozen om de fabriek te bouwen”, aldus dr Clitandre.

Venezolaans vliegtuig onverwachts te Barranquilla geland

Barranquilla. — Op het vliegveld van Barranquilla in Columbie is zaterdag onverwacht opnieuw een Venezolaans vliegtuig geland. Het toestel, dat vier personen aan boord had, behoorde aan de nationale Venezolaanse luchtvaartmaatschappij. De Columbiaanse autoriteiten legden ogenblikkelijk beslag op het toestel en hielden de bemanning onder bewaking aan boord. Het is niet bekend of het hier een tweede toestel met uitgeweken Venezolaanse opstandelingen betreft.

Later bleek dat het toestel slechts geland was om de mecanicien van president Jimenez' toestel, waarmee de opstandige officieren enkele dagen tevoren waren gevlucht, naar Venezuela terug te brengen. Deze had reeds dadelijk bij zijn aankomst in Columbie de wens te kennen gegeven gerepatrieerd te worden.

Van de Nederlandse ambassade in Caracas is inmiddels bericht ontvangen, dat alle Nederlanders in Venezuela in goede welstand verkeren.

Min. MANSHOLT trad af

's-Gravenhage. — Bij Kon. Besluit is aan dr F. L. Mansholt op zijn verzoek op de meest eervolle wijze met ingang van 1 januari 1958 ontslag verleend als minister, onder dankbetuiging voor de vele en gewichtige diensten aan H. M. de koningin en den lande veelal onder zeer moeilijke omstandigheden bewezen. Tevens is bij koninklijk besluit ir C. Staf benoemd tot minister van landbouw, visserij en voedselvoorziening ad interim.

Dit zijn de vier kandidaten voor de rol van Anne Frank in de film, die zal worden vervaardigd naar „Het Dagboek van Anne Frank”. Het zijn v.l.n.r. boven: Heidemarie Bettmar (Duitsland), Elana Coopek (Israël); beneden: Marianne Sonstadt (Nederland) en Chariklia Baxevomas (Oostenrijk.

SOEKARNO (niet erg gerust) naar New Delhi vertrokken

DJUANDA denkt de situatie wel onder controle te kunnen houden

Djakarta. — Met een speciaal vliegtuig is Soekarno naar Nieuw Delhi vertrokken, waar hij in de vijf dagen, die hij daar zal doorbrengen, een ontmoeting zal hebben met premier Nehroe.

In een afscheidsboodschap op Kemajoran zei de president: ”zij, die een hekel aan Indonesië hebben, hebben gezegd, dat ik uit het land word verdreven. Doch tussen de eerste minister, de chef-staf van de landmacht en mij, en ik mag daaraan nog toevoegen de chefs van staven van de lucht- en zeemacht en het hoofd van de staatspolitie heerst er een volmaakte eenheid. Wij allen trekken dezelfde lijn bij de organisatie van het land in overeenstemming met de idealen van de onafhankelijkheidsproclamatie van 1945, en om het land voor mogelijke ongelukken te behoeden.

Soekarno, die zei geen rust te zullen nemen doch voor een rustkuur naar het buitenland te gaan op advies van zijn artsen, verklaarde dat hij tijdens zijn reis ”iets zal gaan doen voor de strijd van ons volk en ons land”.

Hij zei alle vertrouwen te hebben in Mr Sortono (zijn plaatsvervanger) en daarom voel ik mij kalm, als ik het land verlaat.”

De ministerraad, alsmede het voltallige corps diplomatique waren naar het vliegveld gekomen om van Soekarno afscheid te nemen.

Tijdens zijn rust-tournee van zes weken zal Soekarno bezoeken brengen aan India, Egypte, Pakistan, Birma, Thailand, Japan en mogelijk ook Ceylon.

De wegen naar het vliegveld werden door veiligheidstroepen zwaar bewaakt. Op verschillende punten langs de route stonden pantserwagens.

Het gezelschap van Soekarno bestaat uit tien personen. Daartoe behoren de minister van buitenlandse zaken, dr Soebandrio, de militaire commandant van Noord-Sumatra, luitenant-kolonel Djamin Gintings en de president van Bali, Sutedjo. De militaire commandant van de molukken, luitenant-kolonel Pieters, die aanvankelijk ook de president zou vergezellen, bleef achter.

In een afscheidsrede sprak premier Djuanda de hoop uit, dat Soekarno tijdens zijn rustkuur in het buitenland niet zal worden gehinderd door gedachten over de situatie in het land. ”Ik vertrouw dat de regering de situatie onder contrôle zal houden. Aldus Djuanda.

Soekarno deed nog een beroep op de bevolking om de veiligheid en de eenheid van het land te bewaren, en trouw te zijn aan de idealen van de onafhankelijkheidsproclamatie van 1945, en in het bijzonder aan de instanties, die belast zijn met het handhaven van het recht, ”om de orde en rust voor elke schending daarvan te vrijwaren.”

Indonesische pers heeft kritiek op Soekarno's reis

Djakarta. — De Indonesische pers is verdeeld over de enkele dagen die president Soekarno in het buitenland gaat doorbrengen.

Het onafhankelijk blad ”Indonesia Raya” toonde ontstemming over dit vertrek, en merkte op dat, het Indonesische volk gevraagd wordt offers te brengen, terwijl echter de staatslieden buitenlandse reisjes maken en een hoop geld hieraan spenderen.

”Suluh Indonesia” dat de regering aanhangt zegt, dat de president gedurende zijn buitenlandse reis zal moeten werken. Het blad uitte vertrouwen in het kabinet, (dat naar zijn mening gedurende Soekarno's afwezigheid de zaken toch overeind zal houden. (Indonesia Raya vond het hiertegenover niet erg verheffend dat president Soekarno het land verliet in de huidige toestand.)

Dat Soekarno's reis een mengeling is van vakantie en werk is een mening die ook gedeeld wordt door een ander pro-regeringsblad ”Merdeka”. Dit blad voegde hier echter aan toe, dat een kabinetscrisis gedurende de afwezigheid van de president zeer gevaarlijk zou zijn voor de strijd om Nieuw Guinea en de veiligheid van het land.

Het populaire linkse ”Pemuda” schreef, dat de aanwezigheid van dr Soebandrio bewees, dat er politieke besprekingen zullen worden gevoerd gedurende de reis. Dit dagblad zei, dat iedere aandrang om de houding tegen Nederland te matigen zo veel mogelijk moet worden vermeden.

Kard. SPELLMAN in Saigon

Saigon. — Kardinaal Spellman is in Saigon aangekomen. Hij maakt op het ogenblik een rondreis door Aziatische landen waar Amerikaanse troepen zijn gelegerd.

New York. — Een oorlogsinvalide Gordon Gaeble, heeft onder een huis te Petersborough (Ontario) een bedrag van ruim een miljoen dollar gevonden. Het geld stamt echter uit de tijd van de Amerikaanse Burgeroorlog en heeft alleen waarde voor verzamelaars.

Indonesie krijgt geen wapens van Zweden

Stockholm. — Het Zweedse ministerie van buitenlandse zaken heeft een communique uitgegeven, waarin wordt verklaard, dat Zweden aan de Indonesische regering heeft medegedeeld op het ogenblik geen licenties voor de uitvoer van wapens naar Indonesië te kunnen geven.

★ ★ ★ Geen kolonialisme

Er wordt in de aan de Partido Democratico geaffilieerde pers hier in de Nederlandse Antillen en een enkele keer ook wel in Nederland de laatste jaren nog al eens stevig gescholden op de z.g. kolonialistische inslag van een aantal in de Antillen werkzame Nederlanders. Hen wordt verweten: gemis aan interesse voor het wel en wee dezer eilanden, uitbuiting te eigen bate van de hen geboden gelegenheid zich hier voor de gemeenschap verdienstelijk te maken, een zuiver materialistische inslag waaraan ieder idealisme vreemd is, en een minachting voor hetgeen in een klein pas zelfstandig geworden land ten koste van veel moeite en inspanning wordt bereikt.

Men mag van ons niet verwachten, dat wij de juistheid van deze beschuldiging in bepaalde gevallen zullen ontkennen. Wij nemen het die nogal revolutionair aandoende pers — speciaal op Curaçao — niet zo bijzonder kwalijk, dat zij naar aanleiding van deze dingen nu en dan uit haar slof schiet. En wij duiden het haar zelfs nog niet eens zo euvel, dat zij daarbij vaak gruwelijk overdrijft.

Doch wat wij haar wel kwalijk nemen, dat is, dat zij nu nooit eens de keerzijde van de medaille naar haar lezers toe keert en nimmer eens laat merken dat zij ook waardering weet op te brengen voor die Europese Nederlanders welke wel terdege met goede bedoelingen bezield zijn en waarvan duidelijk en voor eenieder zichtbaar blijkt, dat zij een grote genegenheid hebben voor de bevolking dezer eilanden.

Daar dachten wij aan, toen wij dezer dagen het laatste deeltje ontvingen van een serie leesboekjes voor de Antilliaanse lagere scholen, onder de titel „Ariba”. Deze boekjes zijn nu eens precies het tegendeel van „kolonialistisch” en de samensteller daarvan heeft zich bijzonder ingespannen zijn verhalen ondanks de beperkingen die hij zich op grammaticaal gebied moest opleggen, zo samen te stellen, dat het Antilliaanse kind daarin zijn eigen sfeer en milieu terugvond. En hij ging daarin zo ver, dat hij een groot aantal papiamentse uitdrukkingen en benamingen in deze boekjes liet opnemen, waardoor de sfeerwerking nog eens opnieuw werd bevorderd.

Naast deze serie van een Nederlands onderwijzer, zijn de Fraters van Tilburg met man en macht bezig het onderwijs aan te passen aan de eigen levenssfeer van het Antilliaanse kind. Behalve een hoeveelheid gestencilde uitgaven voor de lagere scholen, die wanneer ze bruikbaar blijken te zijn, naderhand bij de R. K. Boekhandel St. Augustinus in druk zullen verschijnen, heeft het onderwijs reeds succes met geslaagde schooluitgaven als „Onder de Tropenzon” (Plant- en Dierkunde), „Nos Tera” I (Aardrijkskunde van de Ned. Antillen), „Nos Tera” II (Aardrijkskunde van de Amerika's; kwam heden van de pers), „Antilliaanse Geschiedenis”, de lees-methode „De eerste stap” en een groot aantal andere uitgaven, die proefondervindelijk het beste voor de Antilliaanse scholen gebleken zijn. En dat is nog pas een begin. Een nieuw geschiedenisboek en een leerboek voor biologie zijn in voorbereiding, en er bestaan nog meer plannen.

Men kan dit nu „en bagatelle” beschouwen en er zijn schouders voor ophalen. Doch men kan het ook zien, zoals het in werkelijkheid is: een groots werk voor de opvoeding van de Antilliaanse jeugd. Een werk, dat misschien evengoed nagelaten kon worden omdat de religieuzen, die met het onderwijs belast zijn, toch al tot over hun hoofd in het werk zitten op hun overbevolkte en veel te kleine scholen. Doch een arbeid, dat zij desondanks met vreugde op zich genomen hebben, omdat zij „smaak” hebben in de hun opgedragen taak, en omdat ieder eigenbelang en iedere „kolonialistische” tendenz hen volkomen vreemd is.

Over deze „aanpassers” aan de nieuw gegroeide situatie in de autonome Antillen wordt echter met geen woord gerept in de pers, die momenteel het monopolie denkt te hebben op het gebied van de propaganda voor de emancipa-

(Vervolg naar kolom 6)

(Vervolg van kolom 7)

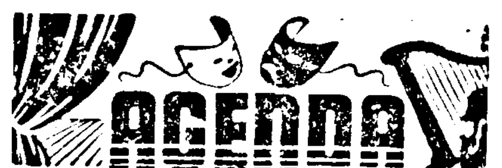
tie. Zij zwijgt daar netjes over omdat het in haar kraam niet te pas komt.

Doch schoner en welsprekender dan het gedenkteken op de Rijkseenheidboulevard is het autonomie monument, dat het katholiek onderwijs heeft opgericht in de vorm van een geestelijke en wetenschappelijke opvoeding van de Antilliaanse jeugd, die kan wedijveren met het beste, wat op dit gebied in heel het Caraibisch gebied gepresteerd wordt!

Zaterdag trad mej. Johanna van Wilpen in het huwelijk met de heer Jan Lagerwey. Er was aan de Bramendi een zeer druk bezochte receptie en uiteraard kwamen ook veel zakenrelaties van de heer M. van Wilpen, de vader van de bruid, het bruidspaar en gelukkige familie de hand drukken.

Vechtpartij

Willemstad. — Een man, C., werd aangehouden, omdat hij tijdens een vechtpartij L. zodanig had toegetakeld, dat deze in het ziekenhuis moest worden opgenomen.

West-End:
„Valley of Kings" om 7 en 9 uur.
Cinelandia.
„La Barca de oro" om 7 en 9 uur
Roxy.
„Carnival Story" om 7 en 9 uur

Caribe.
„Meisjes in de gevaarlijke leeftijd" om 8 uur n.m.
Zwem vereniging de Dolfijnen.
A. s. woensdagmiddag om 6.00 uur eerste trainningsavond in het rifzwembad ook nieuwe leden van harte welkom.

Wit Gele Kruis
Zuster Caprino, tel. 23526;
Zuster Vecris, tel. 35747;
Kantoor: tel: 23773.

EMMASTAD

C.P.I.M.
WACHTDIENSTEN
Telegram Afdeling:
Van 7.00 23.30 tel. 2307
Van 23.30 — 7.00 J. J. Roos tel: 3209
b.g.g. tel: 2400
Personeel Afdeling:
J. D. Plantijn Punta Cardónweg 2 Weis afo. tel: 43351
B.g.g. nad. inl. tel: 2400
Materialen Dienst:
J. W. Marmens tel: 4294

C.S.M.
Rederij:
W. Punt tel: 2580
Scheepsagentschappen:
Van 7.30 — 12.00 en 13.00 — 18.00 kantoor tel: 2458—2551
Van 19.00 — 23.00 en 8.00 — 8.00 W. Punt tel: 2580
Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276—2098
Van 1.00 — 7.30 G. Kreffer tel: 2498
Theater Asiento:
Geen voorstelling"

Opgave verkeersongevallen in december

Willemstad. — Opgave van verkeersongevallen Curaçao over de maand december 1957.

Aantal ongevallen, waarbij lichamelijk letsel werd opgelopen: dodelijk 0 (0); niet dodelijk 30 (38).

Aantal ongevallen met alleen materiële schade 211 (179); totaal aantal verkeersongevallen 241 (217).

De gevolgen van deze ongevallen zijn: doden 0 (0); zwaar gewonden 7 (6), licht gewonden 35 (34); totaal bedrag der geschatte **directe** materiële schade ƒ 68.395,— (ƒ 48.815,—).

N.B.: De tussen haakjes vermelde gegevens betreffen de voorgaande maand.

Journaal Mobiele Brigade

Willemstad. — De mobiele brigade verleende 37 maal assistentie en deelde 13 p.v.'s uit.

Diefstallen

Willemstad. — Zaterdag werd aangifte gedaan, dat men uit een weekend huisje op Djeremi, visgerij en etenswaren had ontvreemd.

Willemstad. — Uit een keet, dat bij een in aanbouw zijnd huis stond werd een bankbiljet van fl 25.— gestolen. Terwijl de werklieden hun taak aan het vervullen waren, stapte een onverlaat de keet binnen en nam het geld weg.

Aanrijdingen

Willemstad. — Gedurende dit weekend vonden er elf aanrijdingen plaats waarvan de schaden van fl. 10.— tot fl. 2500.— varieerden. Om 4.30 in de nacht van zaterdag op zondag reed op Pietermaai een personenauto tegen een andere personen-auto en een bestelwagen op. De chauffeur van de eerste personenauto verklaarde, dat hij voor een hond moest uitwijken en daardoor de andere twee wagens ramde. De totale schade van deze aanrijding bedroeg fl. 2500.—

Rome. — De Romeinse studentenvereniging heeft een staking voor onbepaalde tijd uitgeroepen om te protesteren tegen de regeling, die van de afgestudeerden een staatsexamen eist, als zij voor staatsambten in aanmerking willen komen. De staking is ook bedoeld als protest tegen de onvoldoende technische en wetenschappelijke middelen, die de Italiaanse universiteiten ter beschikking staan.

DANKBETUIGING

Mede namens de familie moge ik hierbij mijn oprechte dank uitspreken voor de vele blijken van belangstelling ondervonden tijdens langdurige ziekte en bij het overlijden van mijn inniggeliefde echtgenote

HELENA ELLIS-BARTELS

J. M. J. ELLIS.

Traditionele personeelsavond van C.T.C. in Pisca

Willemstad. — Het was zaterdagavond weer de traditionele en telkenjare weer terugkerende bijeenkomst van het CTC personeel en waarbij de voltallige directie aanwezig was in de Piscadera club.

Nadat allen gezeten waren aan de keurig versierde tafel nam de hr. van Driel v/d directie het woord en in hartelijke bewoordingen gaf hij uiting aan de gevoelens van de directie jegens het personeel voor haar werkzaamheden in het afgelopen jaar en spoorden allen aan om met nog meer energie de zaken te blijven behartigen. Dit keer moest hij tot zijn spijt ook afscheid nemen van de hr Sweers die de maatschappij met pensioen gaat verlaten en wiens daden onvergetelijk zullen blijven voor de CTC. Hij sprak enkele welgemeende woorden tot de hr Sweers en verzekerde hem dat hij zeker een leemte zal laten bij de CTC die hij immer zo trouw heeft behartigd en hoopte hem alles ten beste voor het verdere leven toe. Hij overhandigde namens het personeel een aandenken over en hoopte dat dit een voorname plaats zal toegewezen krijgen. Hierna sprak de hr. Linars v/d directie in dezelfde geest woorden van lof aan het adres van de hr. Sweers en ook hij dankte het personeel voor haar prestaties van het afgelopen jaar. Het was hierna de hr. Horacio COCO die namens het personeel de sprekers dankte voor hun sympathieke woorden alsook beste wensen en verzekerde hen dat zij altijd kunnen blijven rekenen op het personeel. De lekkere hapjes en koele dronken werden constant aangeboden en tegen 11 werden allen uitgenodigd zich goed te doen aan het koud buffet dat klaar stond in de hal en waarover niets dan lof kan gezegd worden. De muziek werd verzorgd door het goed spelende conjunto Cristal en tot laat in de nacht hebben de CTC'ers kunnen dansen op de tonen van deze muziek. Al met al is deze goede gewoonte van CTC om haar jaarlijks een reunie te houden met haar personeel weer een succesvolle avond geweest.

Dr. E. J. A. CAMPO Ridder in Orde van Nederl. Leeuw

Den Haag. — De oud-president-direkteur van de Stichting voor de ontwikkeling van de machine landbouw in Suriname, dr E. J. A. Campo is benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. De minister van Zaken Overzee, mr G. Ph. Helders, heeft op zijn ministerie de versierselen, behorende bij deze onderscheiding, aan dr A. Campo uitgereikt.

Bij deze plechtigheid in kleine kring, waarbij, behalve de echtgenote van dr A. Campo, ook het hoofd der direktie Suriname en Nederlandse Antillen van het Departement, drs A. Jonkers, en het onderhoofd van deze direktie, de heer Nijdam, aanwezig waren, heeft minister Helders dr A. Campo in het kort toegesproken. De minister herinnerde aan de lange en zeer eervolle loopbaar van de heer A. Campo in het voormalige Ned. Indië, waar hij reeds op zeer jeugdige leeftijd een hoge functie bekleedde op grond van zijn bijzondere bekwaamheden.

Na de oorlog is de heer A. Campo werkzaam geweest voor verschillende zaken, Suriname betreffende, in het bijzonder voor de stichting machinale landbouw. Hij is daarbij een van de belangrijkste stuwende krachten geweest in een tijd, toen men nog helemaal niet wist, of dergelijke plannen als de stichting beoogde, konden en zouden slagen, en waarbij men derhalve de nodige visie moest hebben op de toekomst, en durf om door te zetten. Als man van grote werkkracht en bekwaamheid heeft dr A. Campo dit werk aangedurfd en volbracht.

Toen hij — aldus ging mr Helders voort — twee jaar geleden 65 jaar werd, en hij menselijkerwijs gesproken verdiend had, rust te nemen heeft hij gemeend, nog enige jaren te moeten volhouden. Hij heeft dit gedaan tot thans, nu de reorganisatie van de stichting is tot stand gebracht en hij in wijs beleid het ogenblik gekomen achtte om de voortzetting van het werk aan anderen over te laten.

Minister Helders sprak ook enige woorden tot mevr. A. Campo, die, zeide hij, haar echtgenoot altijd tot een grote steun is geweest, en in het gezin een deel van de moeilijkheden heeft opgevangen, waaraan haar man met zijn grote energie buitenshuis bij tijd en wijle het hoofd had te bieden.

Hoofdkwartier W.H.O. overgebracht naar Venezuela

CARAIBISCH GEBIED. — Het hoofdkwartier van de buitendienst van de Wereldgezondheidsorganisatie in het Caraibisch gebied, welke in Jamaica is gevestigd sinds de W.H.O. zijn werkzaamheden in dit gebied begon, zal overgebracht worden naar Caracas, Venezuela ingaande 1 januari 1958. Deze overbrenging is een onderdeel van een grote reorganisatie van de buitendienstafdelingen van de Wereldgezondheidsorganisatie. Het nieuwe kantoor in Caracas zal het Caraibisch gebied, Venezuela en later ook Colombia beslaan. Deze gebieden zullen als zône 1 worden aangemerkt. Dit deelde Dr Percy de Caires, hoofd van de Afdeling Publieke Gezondheid van de Wereldgezondheidsorganisatie, met standplaats Washington, mede bij zijn aankomst in Trinidad begin deze maand.

Commissie voor herziening politiek West-Indische Universiteit in het leven geroepen

De „Standing Federation Committee", in samenwerking met lokale regeringen van de Westindische Federatie en de regering van Brits-Guyana, Brits-Honduras en de Maagden Eilanden, heeft een commissie in het leven geroepen om te herziening tot stand te brengen van de politiek van de Westindische Universiteit speciaal met betrekking tot: 1) zijn zetel, 2) de aard en omvang van het onderricht, welke nu en in de toekomst zal worden gegeven; 3) de benoeming en bevordering van Westindiërs in de staf; 4) zijn verhouding tot de Universiteit van Londen.

Naar gehoopt wordt zal de Commissie spoedig met zijn werkzaamheden beginnen en de wens is uitgesproken om personen woonachtig in West-Indië, die speciaal deskundig zijn te verzoeken terzake memoranda over te leggen.

Aanleg verkeersweg in Trinidad zal $ 5 miljoen kosten

Port of Spain. — De heer Arthur C. Nagle, assistent van de direkteur van de Internationale Wegenfederatie van Washington, arriveerde onlangs om met de regering besprekingen te voeren over de aanleg van de weg aan de Noordkust, welke de verbinding zal onderhouden tussen Maracasbaai en Matelot in Toco. Het projekt, welke naar schatting over de $ 5.000.000 zal kosten, geniet prioriteit in het 5-jaren ontwikkelingsplan van de regering.

Naar verwachting zullen de werkzaamheden aan de nieuwe weg spoedig een aanvang nemen.

De heer Nagle zal vóór zijn vertrek naar Brits-Guyana besprekingen voeren met de heer G. L. Reid president van de Trinidad and Tobago Development Association.

Moskou. — Tass meldt, dat een Sovjet-piloot in een straaljager deze dagen een hoogte van 10 km. heeft bereikt.

ARUBA

De filmtruck op reis

Oranjestad. — Door de filmtruck van de Stichting Betrijding Alcoholmisbruik Aruba zullen deze week filmvoorstellingen worden gegeven op maandag, 6 jan. te Noord, plein politiewacht, op woensdag, 8 jan. te Kalabas, en op vrijdag, 10 jan. op het terrein van de Tropical Country Club.

De voorstellingen beginnen om 7.30 uur en duren ongeveer een uur.

Het sporttournooi van Tivoli en St. Thomas

Oranjestad. — Vanavond begint het sporttournooi, tussen de leden van Tivoli en de R. K. Onderwijsbond St. Thomas. Het tournooi begint om acht uur met een schaakontmoeting in Tivoli. Morgen, (dinsdag) zijn er tafeltenniswedstrijden in Huize Maris Stella (heren) en in Tivoli voor de dames.

De bridge- en Canastawedstrijden die woensdag a.s. zouden worden gehouden zijn uitgesteld tot maandag 13 januari in verband met het optreden van de Franse balletgroep in het de Veer theater.

Dierkundelessen in Julianaschool

Oranjestad. — Woensdagmiddag begint het tweede gedeelte van de serie lessen welke de heer van den Bergh, onder auspiciën van de afdeling onderwijs, geeft. In de eerste serie werd de plantkunde van de Antillen onder de loupe genomen, nu begint men met de dierkunde.

Instuif aan boord van de onderzeeboten

Oranjestad. — Ter gelegenheid van het bezoek van de onderzeeboten H. M. „Walrus" en H. M. „Zeeleeuw" wordt op 11 januari door de divisiecommandant, de commandanten en officieren een instuif voor genodigden gehouden op 11 januari a.s. des avonds van 8 tot 10 uur.

Verwachte KNSM-schepen

Oranjestad. — Vandaag wordt op Aruba verwacht de „Oranje Nassau", komende van Amsterdam, Port of Spain, La Guayra en Curaçao. Het vertrekt met bestemming Venezolaanse en Noord Amerikaanse golfhavens.

Woensdag 8 januari komt de „Charis" uit New Orleans, kustplaatsen en Curaçao. Het schip gaat door naar de Grote Antillen en Europa.

Vrijdag 10 januari wordt verwacht de „Rigel" uit New York en Curaçao en met bestemming Venezolaanse en Noordamerikaanse Golfhavens.

De „Sarpedon" wordt verwacht op 14 januari, de Stinnes op 16, de Oranje Nassau op thuisreis de 17e, de Jason de 20ste en de Grammerstorf de 22ste.

Lasalle- en Julianascholen kampioenen in schoolvoetbaltournooi

Oranjestad. — Met grote voldoening kunnen de Kinder- en zedenpolitie en de honderden deelnemers terugzien op het schoolvoetbaltournooi, waarvan zaterdagmiddag onder grote belangstelling in het Wilhelminastadion de finales werden gespeeld.

Aan het tournooi werd door 23 teams deelgenomen (18 van lagere scholen, 5 van Ulo klassen en ATS). Telkens waren er enkele honderden jongens en meisjes getuige van de wedstrijden, zodat het tournooi velen in de vakantie prettige ontspanning bezorgde.

Voor de finales van het tournooi werd ook van officiele zijde belangstelling getoond. Op de ere-tribune zagen wij de gedeputeerde voor onderwijszaken de heer Ernesto Petrona.

De finales gingen tussen de Julianaschool en het St. Augustinus college in de Mulo-groep en tussen La Salle en Don Bosco in de groep lagere scholen. Het werden spannende wedstrijden, waarbij de spelers van harte, luidruchtig en opgewekt werden toegejuicht.

De Julianaschool won met 5-1 en legde daarmee beslag op de wisselbeker, die vorig jaar in handen was van het Dominicus college. La Salle won met 6-0 van Don Bosco en beheld daarmee voor nog een jaar de begeerde beker.

Verder waren er nog vele andere prijzen, welwillend door zakenlieden ter beschikking gesteld. Zo kreeg Bernardo (Pan Dushi) Jacobs een fraai horloge als jongste, kleinste en meest sportieve speler. Met een toepasselijk woord werden de prijzen uitgereikt door de hoofdinspekteur H. Stuvel. De heer Stuvel wees op het belang van deze wedstrijden, die georganiseerd werden door de heren Nagtegaal, Klamer en Aarts van de politie. De politie wil niets liever, aldus de heer Stuvel, dan het vertrouwen winnen van de jeugd en in dien dit soort sportontmoetingen daartoe bijdraagt, dan snijdt het mes van twee kanten.

Dank werd ook gebracht aan de scheidsrechters de heren Slatz, Hessels en Kuehnen en de schare van vrijwilligers te Sint Nicolaas.

De Kinder- en zedenpolitie heeft van alle kanten medewerking ondervonden, waarbij in het byzonder genoemd dienen te worden de frères Alfonso en Edgar en de heer de Vos, zowel als de besturen van de ASU en het Lago Sportpark die welwillend de sportvelden beschikbaar stelden.

De spontane medewerking van de winkeliers was zeer welkom. Hierdoor kwam men aan prijzen en versnaperingen, die kleur gaven aan deze serie wedstrijden. Het succes van het tournooi moedigt de KZP aan om op de ingeslagen weg voort te gaan. Naast het voetbal zal men het (als daarvoor de fondsen bijeen zijn te brengen) nog weer eens proberen met wandelmarsen en mogelijk dat in de Paasvakantie de meisjes aan de beurt komen voor een volleybaltournooi.

Moge het prijzenswaardig initiatief van de Kinder- en zedenpolitie uitgroeien tot een schone vakantietraditie.

Londen. — Dorothy L. Sayers, die naam verwierf als schrijfster van toneelstukken, novellen en speurderromans, is in de leeftijd van 64 jaar, in haar woning te Witham, in het Engelse graafschap Essex, overleden. Dorothy Sayers schreef onder meer „Lord Peter Wimsey".

Een nieuwe landbouwschool in Br. Honduras

Brits Honduras. — St. John's College, een bekende Jezuiten-college van Brits-Honduras, maakte onlangs plannen bekend betreffende het pas opgerichte Landbouwschool in het Stan Creek district. De school is thans ondergebracht in drie overheidsgebouwen met rieten dak. Het eerste gebouw, zal dienst doen als vergaderzaal, eetzaal en kapel. Het tweede is een slaapzaal, aangezien de school het karakter van een internaat zal hebben, terwijl het derde gebouw uit klaslokalen zal bestaan. De nieuwe Landbouwschool zal beginnen met 42 leerlingen, een cijfer dat naar verwachting snel zal stijgen. Het hoofd is een luitenant-kolonel van kracht, de heer Luis Sabido, die zelf een oud-leerling is van St. John's College. Landbouwinstructeur is een Engelsman, de heer Richard Keogh, M.A. (Camb.).

Geen „Ja Oestada", maar gewoon: Miriam

Vrouwen uit Fezzan-woestijn werden duizelig van de mogelijkheden der Parijse mode

Wat zou er gebeuren, indien een vrouw, die haar hele leven in de Sahara heef gewoond, plotseling in kontakt komt met de mode? Het antwoord op deze vraag luidt: niet veel. Dat heeft dr Marianne Lapper, een Duitse uit Bonn, die achttien maanden voor de UNESCO in Sebha, de hoofdstad van de Libische provincie Fezzan, heeft gewerkt, ondervonden.

Mej. Lapper heeft in Sebha een scholingscentrum voor vrouwen geleid. Op een dag liet ze haar vijftig leerlingen een naaimachine zien. Uiteraard was het de bedoeling de vrouwen en meisjes te leren met dit instrument om te gaan en het te gebruiken bij het vervaardigen van haar eigen inheemse jurken. Alle vijftig dames wilden echter een „roba frangi", een Europese jurk hebben. De lerares legde uit, dat er wel duizenden manieren zijn om Europese kleren te maken. Om dit te bewijzen, nam ze een patronenboek van een bekend Parijs modeblad mee naar school en toonde de talrijke variaties en modellen.

Later vertelde mej. Lapper, dat de vrouwen niet gewoon waren een keuze te maken. Tenslotte zo'n beetje duizelig geworden van alle mogelijkheden, die de modellen boden, waren ze het er allemaal over eens, dat het beter was maar niet aan Europese jurken te denken en gewoon hun eigen kleren te blijven dragen.

„Dat was een wijs besluit", aldus mej. Lapper, „want het is onmogelijk om met een Europese jurk aan te gaan zitten op een mat in een huis in de Fezzan. Dat heb ik zelf ondervonden."

Géén „Ja Oestada"

De leidster van het centrum heeft haar doctoraal-examen in de oosterse talen behaald aan de universiteit van Tübingen. Ze spreekt vloeiend Arabisch. Haar leerlingen noemden haar Miriam, Arabisch voor Marie. Een bezoeker van de school vond dit hoogst ongepast en stelde voor, dat de klas haar „Ja Oestada" zou noemen. Maar mej. Lapper is blij, dat alle vrouwen haar Mariam zijn blijven noemen, in plaats van de „plechtige" naam „Ja Oestada", professor.

Mej. Lapper is erin geslaagd haar school geleidelijk uit te breiden. Ze is haar lessen (in hygiëne, kinderverzorging en andere praktische onderwerpen, het dagelijks leven van de Fezzan betreffend) begonnen in een woonhuis. Het onderwijs over gezinszorg ontwikkelde zich tenslotte tot een volledig leerprogramma. In een internaat wordt thans nog de laatste hand gelegd aan de opleiding van twaalf meisjes, die binnenkort in hun dorpen lager onderwijs zullen geven aan volwassenen.

Deze cursus duurt twee jaar. Aanvankelijk voelden de dorpelingen er niets voor hun jonge dochters zomaar van huis te laten vertrekken om in de vreemde te gaan wonen. Maar toen de ouders mej. Lapper aan het werk zagen in haar school, veranderden zij van mening.

Er waren eerst nog wel moeilijkheden te overwinnen, voordat men accoord ging met onderwijs in het lezen en schrijven, maar nadat de lerares een tentoonstelling van handenarbeidprodukten, vervaardigd door de meisjes, had georganiseerd, werd tenslotte toch een bespreking gehouden met zestien sjeiks. Zij spraken, mej. Lapper luisterde. De thee stroomde intussen overvloedig. Tenslotte beantwoordde de lerares alle vragen. Zij betoogde, dat de meisjes en vrouwen, na de cursus te hebben doorlopen, in hun woonplaatsen zouden gaan werken en dat zijzelf niet in de gelegenheid zou zijn haar oud-leerlingen te bezoeken.

Zij legde uit, dat het in dat geval gemakkelijk zijn, door middel van brieven met elkaar in kontakt te blijven. De sjeiks begrepen nu, dat het de moeite waard was om te leren lezen en schrijven. Zij hadden echter al enkele resultaten van het scholingscentrum voor vrouwen gezien. Dit verklaart misschien het vertrouwen, dat ze in „Miriam" stelden.

Wieg uitgevonden

Een van haar uitvindingen was een wieg, die zeer geschikt was voor de woestijnwoningen van de Fezzan.

De moeders legden voorheen haar kinderen altijd op een stapel lappen en zij moesten het gezicht van de babies bedekken om ze tegen vliegen te beschermen. Thans kunnen zij zich voor een schappelijke prijs een wieg aanschaffen, die gemaakt is van palmbladeren. Tule of vitrage doet dienst als muskietennet. Dit voorbeeld illustreert de wijze, waarop mej. Lapper te werk gaat: zij brengt haar leerlingen uitsluitend methoden bij, die zonder moeilijkheden kunnen worden toegepast, wanneer de vrouwen na afloop van de cursus weer in haar dorp zijn teruggekeerd.

Tijdens haar werk heeft mej. Lapper zeker zoveel geleerd van de vrouwen in de Fezzan als omgekeerd.

„In de Fezzan zijn de vrouwen veel meer ontspannen dan in het westen", zegt ze met overtuiging. „Zij bekijken het leven van een veel wijsgeriger kant en jagen niet altijd onbereikbare dingen na. Als ik een beetje in de put zit, ga ik een van mijn leerlingen bezoeken. Zij weet me dan altijd weer in een beter humeur te brengen. De omgang met de vrouwen van de Fezzan is de grootste beloning voor mijn werk."

Opleidingscentrum voor journalisten in Straatsburg

In Straatsburg is een Internationaal Instituut voor gevorderde studie in de journalistiek geopend. Dit Instituut, ondergebracht in het Universiteitgebouw, is gesticht met medewerking van de UNESCO en de Franse regering.

Het is bestemd voor de landen van Europa, Noord-Afrika en het Midden-Oosten. Het is het eerste van een aantal te stichten opleidingscentra, die op het programma van de UNESCO staan en ten doel hebben de studie-mogelijkheden voor mensen, werkzaam bij de voorlichting, te vergroten.

De eerste cursussen van het centrum zullen twaalf weken duren. De onderwerpen zijn: rechten en plichten van de journalist; analyse van nieuwsbronnen; vergelijking van methoden bij de selectie en de presentatie van het nieuws; het schrijven van een verslag; een reportage van een hoofdartikel of overzicht; typografie en opmaak; wettelijke problemen van de pers; radio- en TV-werk; het gebruik van voorlichtings-media bij de opvoeding. Begonnen wordt met colleges — gedurende zes weken —, vervolgens krijgen de studenten gelegenheid tot individuele studie, w. o. practisch werk bij dagbladen, radio en televisie.

Onder de „studenten" van de eerste cursus bevinden zich leraren in de journalistiek, ervaren journalisten en afgestudeerden, die les willen geven in dit onderwerp.

Directeur van het centrum is professor Jacques Léauté van de Universiteit van Straatsburg. Hij wordt bijgestaan door directeuren van Instituten voor journalistiek, beroepsjournalisten en professoren uit Nederland, België, Frankrijk, Italië, Polen, Scandinavië, Amerika en Rusland.

Haiti ondertekent VN-conventie inzake politieke rechten voor vrouwen

Haiti heeft de VN-conventie inzake politieke rechten voor vrouwen ondertekend. Volgens deze conventie hebben vrouwen het recht te stemmen en openbare ambten te bekleden op dezelfde voorwaarden als mannen. De conventie, die in december 1952 is aangenomen door de Algemene Vergadering, is tot dusver getekend door veertig landen. Van deze landen hebben 27 de conventie geratificeerd.

Dorpelingen uit Ghana bouwen „avondschool".

De 2000 inwoners van Tsito, een dorp in westelijk Ghana (Goudkust) aan de grens van Togoland, zullen weldra een trotse gebeurtenis vieren: de voltooiing van hun eigen avondschool voor volwassenen.

Het scholingswerk begon in 1949, toen professor David Kimble van de Universiteit van Ghana, avondklassen voor volwasenen instelde in het gebied van Tsito. Zijn werk wierp rijpe vruchten af, en de dorpelingen vonden dat zij nu een streekschool nodig hadden. De Universiteit beloofde de cursussen te zullen organiseren, als de dorpsbewoners een school bouwden.

Het aanbod werd geaccepteerd. De bevolking hield een collecte en kocht van de opbrengst bouwmaterialen. Iedereen hielp mee met de bouw van de school. In 1954 was men zo ver gevorderd, dat een streekweekend kon worden gehouden voor vakbondmensen en leiders van coöperaties. Vanaf die tijd ging er geen week voorbij, of Zaterdag en Zondag werden cursussen gehouden.

De school is thans bijna gereed. De regering heeft getoond veel waardering te hebben voor de ondernemende inwoners van Tsito. De plaatselijke regionale raad heeft een bedrag van ruim 11.000 gulden geschonken. Ook van andere zijden zijn giften, in geld of in nature, binnengekomen voor de school.

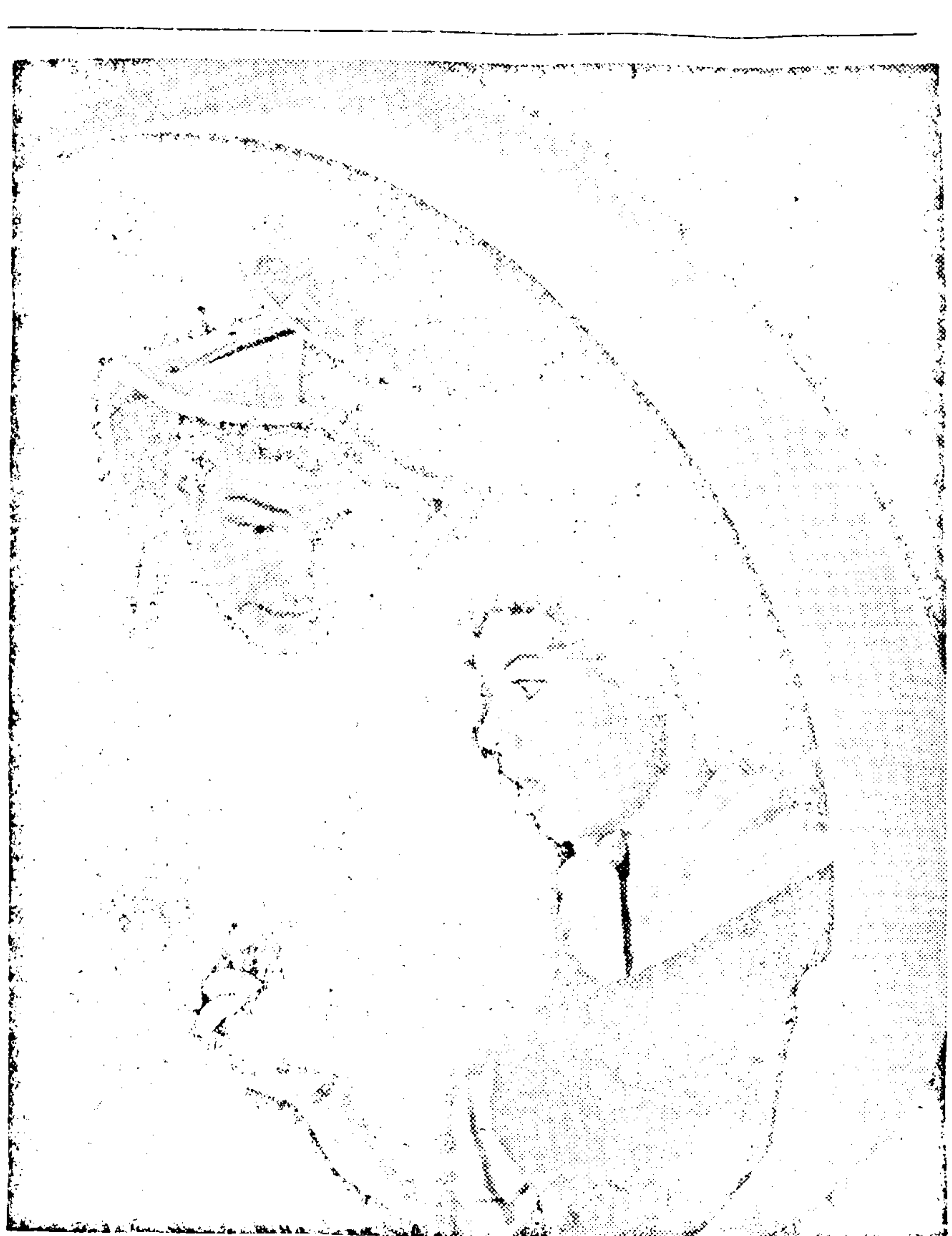
Perzische schat bleef behouden

E rijke collectie ivoren kunstvoorwerpen, behorende tot de Sakiz-schat van Iran, is bewaard gebleven voor het nageslacht, dankzij wetenschappelijke restauratie. Hoe dit in zijn werk is gegaan, heeft de Nederlander F. Smoorenberg tijdens een druk bezochte persconferentie in Amsterdam verteld.

Tanker liep vast in Suezkanaal

Port Said. — De 20.235 ton metende Liberiaanse tanker World Jury is 51 km. ten zuiden van Port Said in het Suezkanaal aan de grond gelopen. Achter de tankboot, die in de richting Port Said voer, bevinden zich vijftien schepen waaronder de Amerikaanse duikboot Cudgeon. Zij hebben het anker laten vallen daar ze niet door kunnen varen.

AFP meldt nader dat de stremming als gevolg van de stranding van de World Jury, 's avonds is opgeheven.

Tijdens de traditionele bals in Duitsland gedurende de voorbije feestdagen was de jeugd zeer geïnspireerd op de ruimtevaart. Vooral het mannetje in de maan had niet te klagen over de belangstelling van het vrouwelijke schoon.

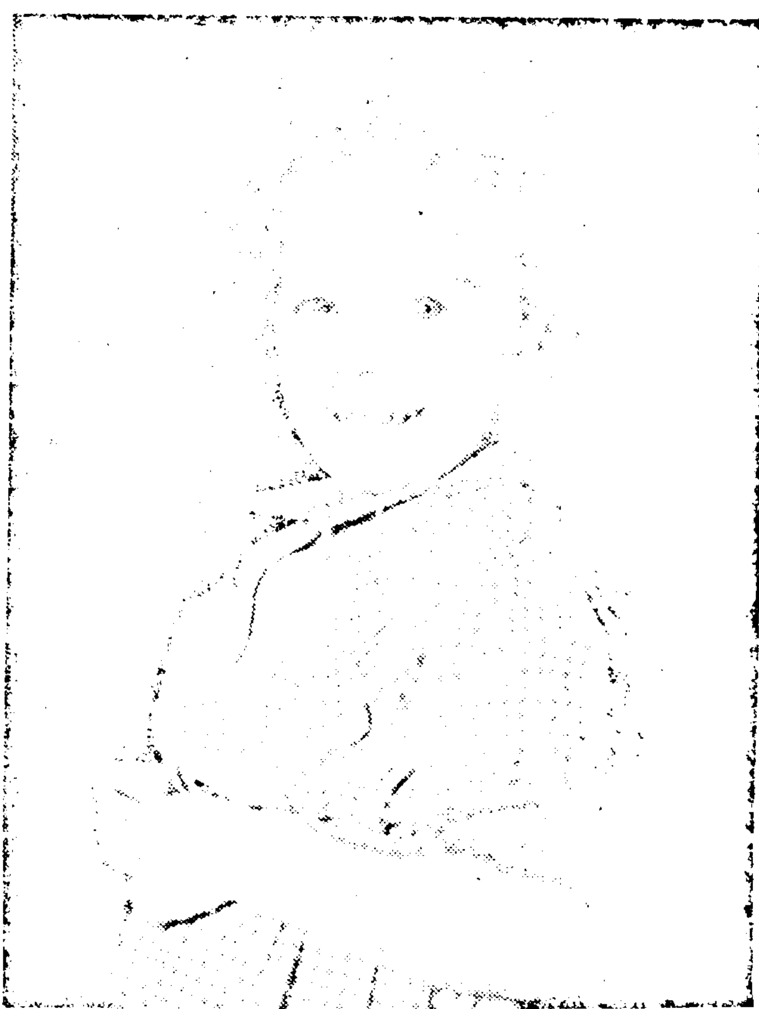
Aandacht, liefde en geduld voor het gehandicapte kind

Zonder persoonlijke toewijding kan de wetenschap niets bereiken

(Van een medewerkster in Nederland)

Twee kleine jongetjes staan in de klas van de doofstommenschool van de Broeders van Liefde in Brussel. de zakken van hun speelpakje opgepropt met de batterijen van het gehoorapparaat, waardoor ze nog enigszins in staat zijn trillingen van de buitenwereld op te vangen. Er zijn die ochtend maar twee leerlingen in de lichte klas vol groene planten en een zwart bord waar woordjes en tekeningen op staan in gekleurd krijt. De rest van de jongens heeft griep. De griep spaart niets en niemand, ook niet in de kindertehuizen.

Maar het onderricht kan ook in een gedecimeerde klas doorgaan, het is toch in hoofdzaak individueel. Eindeloos geduldwerk van onderwijzer tot leerling. Een kind dat doof geboren is, dus nooit heeft gehoord, kan niet spreken, niet alleen omdat het geen woorden kent, maar ook omdat het de techniek van het spreken niet kent. Het weet niet, hoe het zijn mond, zijn tong. moet bewegen om klank te vormen. Met sterke articulatie zegt de broeder het zinnetje voor: „papa tue le lapin" Hij spreekt met duidelijk mondbewegen in de spiegel. onmisbaar attribuut bij de spraakles. De leerling kan degene, die hem voorpraat de woorden letterlijk uit de mond kijken. De broeder helpt met een handgebaar het kindermondje tuiten tot de „tue"-klank en wijst waar de trilling zit van „lapin" met lange uithalen op de tweede lettergreep. Wie het nooit heeft meegemaakt kan zich nauwelijks voorstellen, hoeveel aandacht en toewijding en onuitputtelijk geduld nodig zijn om de niet-horenden de eerste beginselen van het spreken zo bij te brengen en een aantal eenvoudige woordjes en zinnen te doen aanleren.

De jongste, in het Brusselse tehuis voor moeilijk opvoedbare meisjes.

Een normaal kind, dat op school komt, heeft een woordenschat van twee à drieduizend woorden. Maar met een doofstom kind worstelt de onderwijzer(es) een jaar lang om het amper tweehonderd woordjes bij te brengen.

Het vervult ons altijd met een diep respect als wij de onderwijzer of de onderwijzeres zo bezig zien. Dit was dan een half uurtje op de school van de Broeders van Liefde, die in Brussel twee grote internaten hebben: één voor blinde, en een voor doofstomme jongens, waar wij de jonge broeder bij zijn instructie troffen. Maar er zijn meer klassen en ook meer doofstommenscholen en niet alleen in België. Er zijn ook in ons land scholen en inrichtingen voor doofstommen, waar dag in, dag uit de moeizame omgang met de taal wordt geleerd, onder andere in het bekende internaat Sint Michielsgestel. Ook daar hebben wij in bewondering lesuren bijgewoond volgens de meest moderne methoden en met alle apparaten, die de wetenschap heeft bedacht om met summiere gehoorresten toch iets van dat merkwaardige inter-menselijke contact te leggen, dat het geluid is.

Maar hoe ver, de wetenschap ook is op alle gebied om het gehandicapte kind te helpen bij zijn ontwikkeling, één ding blijft er onmisbaar bij en dat is het geduld, de persoonlijke toewijding, de aandachtige liefde van de leider of leidster, de onderwijzer of de onderwijzeres, of dat nu een leek of een religieus is.

Tijdens een rondreis in België, waar wij kennis konden nemen van hetgeen onze zuiderburen doen voor het misdeelde, het zwakke, het moeilijk opvoedbare kind, zijn wij weer getroffen door de persoonlijke zorg, die ook hier het werk draagt, in het ene tehuis na het andere. Niet dat wij iets anders verwacht hadden. Maar wij realiseerden voor de zoveelste maal, na jaren achtereen gedurende de „kinderpostzegel-tijd" in de verschillende landen, in inrichtingen van kinderbescherming te hebben rondgekeken, hoe deze persoonlijke zorg, dit individueel geduldig bezig zijn met een moeilijk kind, week in, week uit, jaar in; jaar uit, het werk schraagt. Dat is het leeuwenaandeel in het werk van al degenen, die er zich aan geven achter de coulissen, die er zich persoonlijk voor inzetten. Ze werken en wonen dikwijls onder moeilijke omstandigheden en hun salaris is niet hoog. Ze hebben soms met bijna hopeloze gevallen te maken. Maar ze z ij n er en ze verdienen tenvolle ons aller respect en onze dankbaarheid. Met name in deze tijd als door de verkoop van de kinderpostzegels — die volgende maand aan de postkantoren weer begint — de kinderbescherming in de algemene belangstelling komt te staan.

Het was ons die ochtend in dat zonnige klaslokaal in Brussel of wij achter het geduld van die ene broeder, die met grote opgewektheid zijn zinnetje over het soep-konijn bleef formuleren, alle andere broeders en zusters en leiders en leidsters zagen staan, die op datzelfde moment bezig waren tienduizenden lichamelijk of geestelijk gehandicapte kinderen in vele oorden ter wereld te helpen om hun moeilijkheden te overwinnen en tot het beste van zichzelf te komen.

Wij dachten aan die knappe, viermaal gedoctoreerde vrouw (psychologie, paedagogiek, criminologie, filosofie), directrice van een gesloten opvoedingsinrichting buiten Brussel, waar de allermoeilijkste meisjes verblijven. Allerliefste gezichtjes waren er bij boven de roze geruite schorten en ze leken heel gewillig zoals ze gezamenlijk voor het bezoek een mooi middeleeuws lied zongen. Maar wat een werelden van opstandigheid, die zij moet leiden, waarvan ze de uitbarstingen moet opvangen. Er is er een, die soms in een vlaag van depressie alle tafelmessen middendoor breekt! Zonder moedeloos te worden moet de directrice leiding geven, vertrouwen winnen, te overrompelende affectie afremmen, troosten. En dacht u niet dat het moeilijk was om de dwarsheid te overwinnen van een meisje, dat thuis onder dertien verschillende vaders heeft gestaan?

Kinderen van anderen opvoeden is moeilijk, maar in het opgroeiende kind rechtbuigen wat in een verkeerd milieu is kromgegroeid, is dubbel moeilijk. Toch zijn er honderden, duizenden mannen en vrouwen, die zich met moed en vertrouwen aan die taak geven. Met de bezieling, die men ook

De ANONIEME SCHARE van VERZORGERS en VERZORGSTERS

vindt bij degenen, die de invalide kinderen helpen bij hun revalidatie. In de geest zien wij de helpsters in dat koloniehuis op de Veluwe bezig met een groep jongens en meisjes, die zich nauwelijks kunnen bewegen. Er zijn half verlamden bij, polio-kinderen en kinderen met ongecontroleerde bewegingen. De leidsters dragen ze naar buiten, waar ze kunnen genieten van de zon, de bomen en de paddestoelen. Anderen rijden ze in invalidewagentjes.

We zien, in gedachten, een inrichting voor fysische terapie in Engeland, waar een grijsharige leidster met eindeloos geduld bij het looprek een verlamd meisje staat aan te moedigen, dat bij elke stap dreigt weg te glijden. En die andere moederlijke vrouw, die een jongetje zonder handen leert om een matje te vlechten. Elke millimeter vooruitgang lijkt winst. Wij zien de religieuze met de grote kap in het tehuis voor moederloze kinderen, die het jongste jochie bij zich in de cel liet slapen omdat het 's nachts dikwijls huilde en alleen door haar getroost wilde worden.

Al die toewijding, die liefde zonder veel ophef gegeven aan de „zorgenkinderen", is niet in een getal uit te drukken, zoals men de opbrengst van de kinderpostzegels en prentbriefkaarten in een eindbedrag uitdrukt. Dat bedrag gaat deze winter naar de twee miljoen gulden, dank zij veler bijdrage. Maar dat het werk, ondanks het eeuwig tekort aan krachten, zijn voortzetting vindt, is niet het minst te danken aan de opofferende schare van anonieme verzorgers en verzorgsters.

Met eindeloos geduld herhaalt de broeder het woord voor het doofstomme jochie en laat hem voelen wáár het trilt.

Het gebeurde in Nederland...

Op een paardenmarkt kijkt men niet op een viervoeter — Laatste „gevonden voorwerp" van de Zuidlaarder markt eindelijk terecht

We behoeven u heus niet meer te vertellen, dat in Zuidlaren, het dorp op de grens van Groningen en Drenthe, ieder jaar een paardenmarkt wordt gehouden, de grootste van West-Europa. Wat u misschien niet weet is, dat dit ieder jaar gebeurt op de derde dinsdag van oktober. Het is geen wonder, dat verscheidene van de ruim honderdvijftigduizend bezoekers, die daar komen om zaken te doen, of zo maar om, met een befaamde Zuidlaarderbol of (en) een „zeupie" in de knuist naar dat zakendoen te kijken, wel eens iets vergeten. En braaf worden deze gevonden voorwerpen door de „Zuudlaor" — z niet tegen de inwoners van dit flink uit de kluiten gewassen Hondsrugdorp, dat zij Groningers of Drenthen zijn, want dan krijgt u zonder mankeren te horen: „Wi'j bint gien Grönnegers, wij bint gien Drentlers, wij bint Zuudlaor" — of door de bezoekers naar het bureau van de rijkspolitie gebracht. Hoewel... vorig jaar bleek er een zware tractor onder te zijn! Ook dit jaar waren er verscheidene voorwerpen, die door hun eigenaar in de steek waren gelaten. Dat op zo'n grote paardenmarkt als in dit oude dorp wordt gehouden, zonder mankeren telkenjare ook paarden worden „verloren", behoeft niemand te verwonderen als we u meedelen, dat er ieder jaar ruim tweeduizend van deze edele viervoeters worden aangevoerd. In het veen kijkt men immers niet op een turfje.

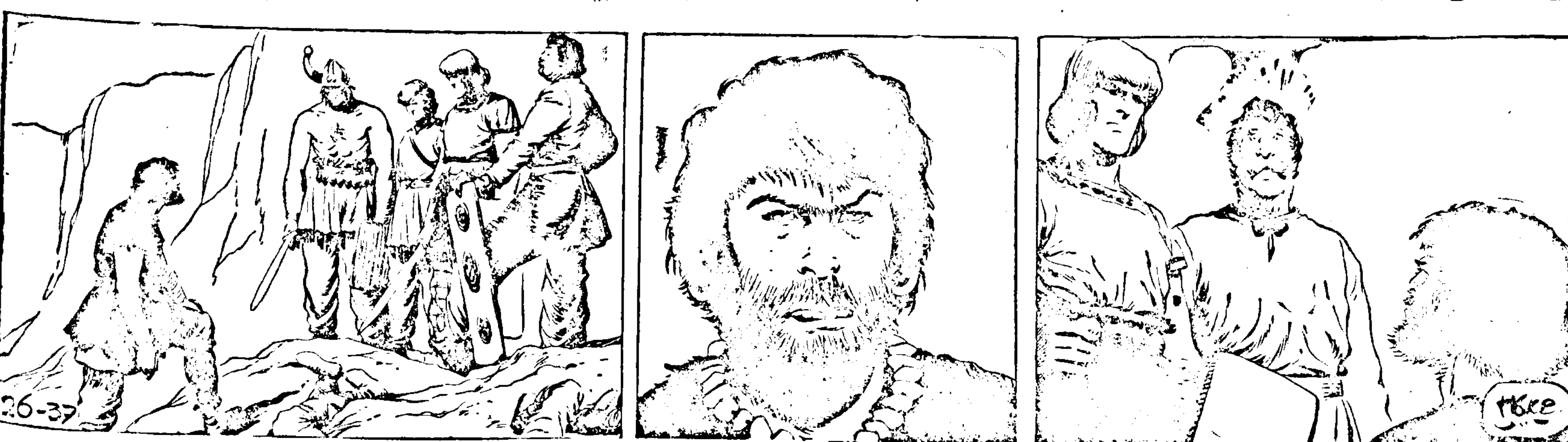
• • •

Ook nu bleven enkele dieren staan, die echter nog dezelfde week aan hun eigenaars konden worden afgeleverd. Eén paard bleek echter in geen enkel schema te passen en bleef „gevonden voorwerp". IJverig speuren van de plaatselijke dienaren van de H. Hermandad had vooralsnog ook geen succes, zodat de bruine bij de „sterke arm" in pension kwam en zich daar — naar wij vernamen — voorbeeldig gedroeg. „We hadden er geen paard aan", zo werd ons medegedeeld.

• • •

Tot een dezer dagen de oorspronkelijke eigenaar, die van het gevonden voorwerp had gehoord, kwam opdagen. Het bleek een veehandelaar te zijn, die achter zijn sedert de derde woensdag in oktober brandend kacheltje — want pas na de Zuidlaarder markt wordt in het noorden de kachel gezet — te Stadskanaal was vandaan gekomen, deze veenkolonie één dag latend voor wat ze was in dit miezerige koude jaargetijde, en bij de politie in het oude dorp opdook. Inderdaad bleek het paard zijn eigendom. Tijdens de markt had de handelaar zaken gedaan en daarbij een aantal paarden gekocht. Hoe het kwam, is niet bekend, maar toen de handelaar thuis kwam bleek hij één paard te missen, waarbij hij waarschijnlijk zal hebben gedacht, dat hij dit paard dan mogelijk had verkocht. We schreven het immers reeds: op een paardenmarkt kijkt men echt niet op een viervoeter. Enfin, paard en handelaar zijn thans echter herenigd.

ERIC de Noorman: DE GOUDEN DROOM

26—37 Hake blijft op enige afstand staan en zijn kille, lichtgrijze oogjes loeren naar Svein, die dreigend terugglurt. „Ik houd van een behoorlijk gevecht en kan een goede krijger naar waarde schatten", zegt de zwarte Viking, „vooral als ik ze nodig heb. Toen ik indertijd dat Ierenschip van jullie in de wacht sleepte, heb ik de krijgers voorgesteld met ons mee te doen, want ik had vele van mijn mannen verloren. Maar die lange daar en die slordige vriend van hem hebben ons lelijk bedrogen. Hoewel ik daardoor dus een beetje huiverig geworden ben, wil ik jullie toch een voorstel doen, in ons beider belang". „Zo je doet, zo je ontmoet, Hake", zegt Eric, „en als iemand jouw schip steelt probeer je het ook terug te krijgen en anders een ander. Of niet soms!" „Zo is het", gromt Svein, die al lang blij is, dat het goud niet ter sprake komt. „Goed goed", knikt Hake, „laten we daarom dus ophouden elkaar af te maken; we zijn allemaal Noren en kunnen mét elkaar meer bereiken, dan tegen elkaar. Komaan, makkers, doet met ons mee. Hoe denk je er over?"

Halfra begint verontwaardigd te snuiven, maar eer de de Yarl een mond open kan doen, is Eric hem voor en zegt met luide stem: „Een rond en eerlijk voorstel, Hake. En wat ons vieren betreft — geen bezwaar!" Razendsnel gaan zijn gedachten.

„Ik moet tijd winnen", denkt hij. „Als we eerst maar uit deze narigheid zijn".

En reeds is een plan in zijn brein opgekomen. Langzaam vervolgt hij: „Ik moet ook met de overigen op het eiland rekening houden. Het is nodig, dat we weten, wat we aan elkaar hebben, nietwaar? Stel mij dus in de gelegenheid met hen te overleggen".

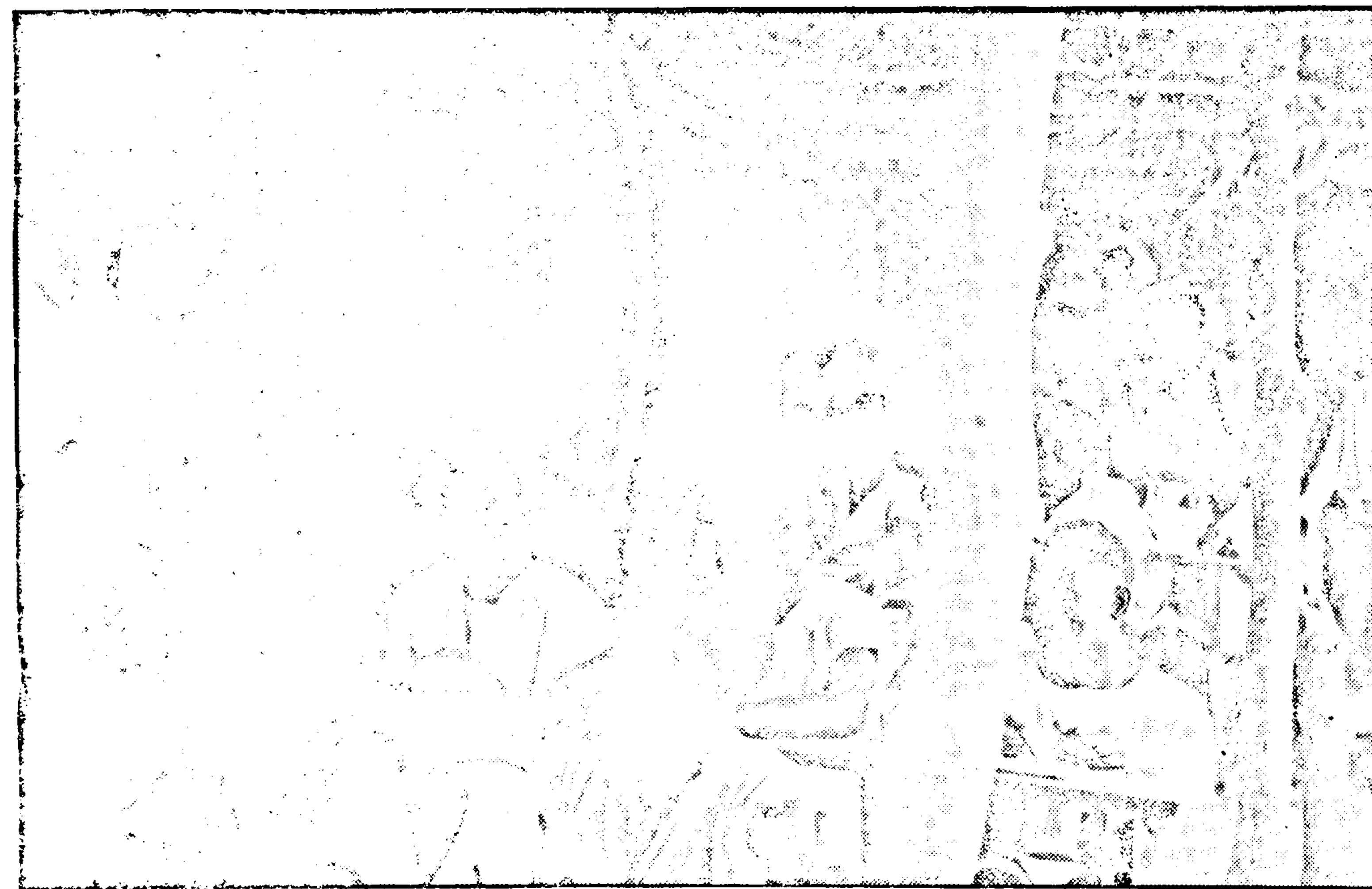
Communisten bewerken in Westen Oosterse studenten

Katholieke gemeenschap nog te weinig met missièproblematiek geoccupeerd

(Van een bijzondere medewerker)

Een van de hoofdproblemen, waarvoor de missie zich vandaag aan de dag gesteld ziet, is de snelle sociale, economische en politieke evolutie in tal van missielanden. Wat zich thans in Afrika en Azië voltrekt zal bepalend zijn voor een lange toekomst en het is voor de Kerk zaak niet overmorgen of morgen, maar vandaag haar plaats in deze landen te vinden. Men stuit hier o.m. op zeer levendige activiteiten van de communisten, die in de diverse nationalistische bewegingen trachten mee te spelen, vaak met niet gering succes. In zijn algemeenheid is dit bekend genoeg, maar met een tweetal voorbeelden mag toch nog wel eens geïllustreerd worden wat dit in concreto inhoudt. In Kameroen ziet de missie zich geconfronteerd met een nationalistisch getinte communistische partij, welker propaganda bijzonder knap is afgestemd op de mentaliteit van de bevolking en de plaatselijke situaties. Deze partij weet de sociale eisen, die helaas niet ongefundeerd zijn, voortdurend uit te buiten, ze belegt bijeenkomsten in de negerhutten, ze verspreidt valse geruchten enz., enz. De uitwerking is onmiskenbaar: het geestelijk klimaat verandert ten ongunste van de Kerk. Ogenschijnlijk vermindert in het begin de praktijk van het godsdienstig leven niet, maar langzaamaan merken de missionarissen, dat zij niet meer hetzelfde vertrouwen genieten, dat men hen minder om raad vraagt. Een ander voorbeeld levert de ontwikkeling in Kerala, een van de veertien staten van de Unie van Indië. Kerala, dat op 13.5 miljoen inwoners 2 miljoen katholieken telt, is een staat met een vrij sterk ontwikkeld katholiek onderwijs. Bij de jongste verkiezingen hebben de communisten hoewel zij slechts 35% van de stemmen behaalden dank zij een gebrekkige kieswet toch 65 zetels in het parlement gekregen tegen 63, die door alle andere partijen bezet worden. Zij konden een uitsluitend communistische regering vormen, die er direct op aanstuurde de katholieke scholen om te zetten in staatsscholen. De desbetreffende wet is in het parlement van Kerala aangenomen en ze zal van kracht worden als de president van de Unie van Indië er zijn goedkeuring aan hecht. Deze schoolstrijd staat onder leiding van een katholiek, die overgegaan is tot het communisme. Het behoeft geen betoog, dat voor de missie deze schoolstrijd een strijd is om niets minder dan haar bestaan. Het zijn twee voorbeelden uit een lange reeks met tal van varianten.

Een woord vol diepe ernst

Het is voor de Kerk zaak niet overmorgen of morgen, maar vandaag haar plaats in de missiegebieden te vinden...

Het penibele in het hier vluchtig geschetste beeld is, dat terwijl de communisten een propaganda apparaat van indrukwekkende omvang hebben om de volkeren in de onderontwikkelde gebieden bij te brengen „dat Christus de honger niet kan stillen, doch het communisme wel" — jaarlijks besteed de Sovjet-Unie voor haar politieke propaganda een bedrag van bijna 700 miljoen gulden — de middelen van de missie ontoereikend blijven om het geloof te verkondigen. De katholieke wereldgemeenschap in haar geheel schijnt zich de ernst van de situatie niet voldoende te realiseren. Goed, men dient bij de 56 miljoen gulden, die het Genootschap tot Voortplanting van het Geloof het vorig jaar tot zijn bschikking had, nog op te tellen de bijdragen, die rechtstreeks worden gegeven aan missionerende orden en congregaties, aan particuliere missie-verenigingen en individuele missionarissen. Maar ook dan nog moet de encycliek „Fidei donum" constateren, dat de missie nagenoeg overal veel te weinig middelen heeft voor het noodzakelijke werk. „Iedere aarzeling of uitstel is vol gevaren", zegt de encycliek. En verder: „Daar de Afrikanen gedurende deze laatste decennia zoveel in beschaving zijn vooruitgegaan als de Westeuropese volkeren niet dan na meerdere eeuwen hebben bereikt, worden zij gemakkelijker bewogen en geraakt, wanneer zij worden onderwezen in hetzij theoretische hetzij praktische wetenschappen en kunsten; vandaar komt het dat zij sneller overhellen naar de mentaliteit van hen, die alles tot de stof terugbrengen".

Het steeds maar weer tamboereren op de kwestie van het geld kan de indruk wekken alsof het daar nu speciaal om draait. Zoals eerder opgemerkt: daarom draait het zeker niet in de eerste plaats. Als de missieproblematiek een werkelijk voor ons levende problematiek is, komt het met de geldzaken vanzelf beter in orde. Dat echter de geesten van het westen te weinig met het missievraagstuk geoccupeerd zijn kan blijken uit hetgeen zich niet ver van huis, doch onder onze eigen ogen afspeelt met de studenten uit oosterse landen, die in Europa en Amerika komen studeren. Het trieste feit ligt er namelijk, dat een niet gering percentage van deze jonge Aziaten en Afrikanen na voltooiing van hun studies als communisten terugkeren naar hun land. Het aantal Afrikaanse en Aziatische studenten in Engeland mag op 30.000 geschat worden, dat in Frankrijk op 25.000 en het aantal in Amerika op 20.000. Duitsland telt er 7000, Nederland 3000. („student" moet hier in de ruime zin van het woord genomen worden). Men bedenke, dat we hiermee een groot deel van de toekomstige leidersgeneratie der jonge Afrikaanse en Aziatische landen in het westen te gast hebben. Het aantal katholieken onder deze studenten moet vrij groot zijn, want velen zijn via katholieke scholen tot verdere studie hier gekomen. Alles wat de kerk in Europa te bieden heeft aan oude traditie en nieuwe levenskracht, kan hen en dus straks hun volken verrijken. Wat is echter gebeurd?

Van gezaghebbende zijde is onlangs uitgesproken, dat alleen al in Parijs honderden ex-seminaristen hun geloof volledig verloren hebben. Jaren achtereen zijn de Westerse katholieken er niet in geslaagd deze mensen de nodige aansluiting te geven; de communisten gelukte zulks daarentegen doorgaans wel. Wat dit betekent behoeft na het vorenstaande niet nader geadstrueerd te worden. Gelukkig beginnen we het probleem, dat door mgr. van Melckebeke, apostolisch administrator van de Chinezen-buiten-China is aangemerkt als het meest urgente missieprobleem, nu te zien. Gelukkig groeit er thans een speciale zielzorg-organisatie voor deze studenten. Maar het feit, dat dit zich zo in onze directe nabijheid heeft kunnen afspelen, is veelzeggend.

Surapto waarschuwt Nederlanders tegen sabotage

Djakarta. — De Indonesische procureur-generaal Suprapto heeft onlangs een waarschuwing doen uitgaan, speciaal gericht tot de Nederlanders in Indonesië op ondernemingen, of hun ondergeschikten, dat zij zich zullen hebben te onthouden van daden van sagotage, met de bedoeling om het werk op overgedragen ondernemingen te verlammen of te belemmeren. Overtreders van dit verbod worden bedreigt met zware straffen.

Russische pers besteedt weer aandacht aan STALIN

Moskou. — Voor het eerst sedert 1954 heeft de Russische pers weer aandacht besteed aan Stalins geboortedag. In het officiële blad van de communistische partij, de Prawda, is een artikel geplaatst over Gori, Stalins geboorteplaats in Georgië.

In dit artikel wordt gesproken over „de overwinningen die behaald zijn onder leiding van de communistische partij van de Sowjet-Unie en het centrale comité ervan, waarvan Stalin vele jaren het hoofd is geweest.

Genua. — Een kerk, de school en de meeste huizen van het dorpje Musio, aan het Garda-meer, zijn door een aardverschuiving in het meer gegleden. Een oeverstrook ter breedte van 30 meter brokkelde af. De inwoners van het dorp keken hulpeloos toe hoe hun huizen langzaam in het water schoven.

EEN FIJN ORGAAN

(Van een medische medewerker)

Rond de grote feestdagen van het jaar komt een van onze dierbaarste zintuigen in het centrum van de belangstelling te staan. Niet dat wij dit zintuig anders verwaarlozen; allerminst, maar op die feestdagen wordt ditzintuig op velerlei wijze gestreeld. In de eerste plaats door eigen toedoen, terwijl voorts vele anderen op grote schaal van alles in het werk stellen om ons ertoe te brengen bedoeld zintuig nog meer te verwennen dan wij zelf al geneigd zijn te doen. Die anderen doen het weliswaar met commerciële bedoelingen, maar dat neemt niet weg, dat we blij mogen constateren dat er in deze wereld vol zorgen en zwarigheden nog mogelijkheden bestaan om de zoete dingen des levens te savoureren. Vanzelfsprekend met mate, want te veel van het goede schaadt.

Het zal u duidelijk zijn welk zintuig wij bedoelen. Wij zullen beginnen met een veel verbreid misverstand recht te zetten. Het proeven namelijk geschiedt niet alleen met ons smaakzintuig, dat in de tong gelocaliseerd is; de reuk speelt ook een zeer belangrijke rol bij het proeven en genieten van spijs en drank.

Met de tong kunnen wij een paar, laten wij ze noemen hoofdsmaken, onderscheiden: zoet, zuur, bitter en zout. Het is wel aardig om dit voor zichzelf proefondervindelijk uit te zoeken. Hierbij moeten wij werken met in water opgeloste stoffen. Een stof die niet oplosbaar is kunnen wij niet proeven. Sterke koffie zonder melk en suiker is bitter; het is niet moeilijk vast te stellen dat wij de bittere smaak het best waarnemen midden-achter op de tong. Men zegt wel eens, dat een bittere smaak ook met het gehemelte wordt waargenomen. Dit kan wel eens waar zijn, maar meesta' is dit schijnbaar. Het midden-achterdeel van de tong komt namelijk het meest intensief met het gehemelte in aanraking, waardoor het kan lijken alsof wij proe... het gehemelte. ...ntegen proeven wij het ...te punt van de tong, terwijl een zure vloeistof het scherpst met de zijkant van de tong wordt waargenomen. Keukenzout tenslotte proeven wij met de randen van de tong. Tijdens het eten realiseren wij ons dit allemaal natuurlijk niet, dat is maar goed ook want het zou ons het plezier van de maaltijd bederven, terwijl dat genoegen toch evenzeer belangrijk is als het loutere voeden van ons lichaam. Een goede gezellige maaltijd geeft immers ook levensvreugde, het nuttige moet en kan ook hier met het aangename worden verenigd.

Het genot van spijs en drank danken wij niet in de eerste plaats aan de tong. — De fijnproever proeft met... zijn neus

Interessant is overigens, dat wij het genot van spijs en drank niet in de eerste plaats danken aan de tong maar veeleer aan ons reukorgaan. De vier elementaire hoofdsmaken en de mengvormen ervan zijn niet voldoende om de voedings- of genotmiddelen hun volle waarde te geven. Juist het aroma maakt het voedings- of genotmiddel zo lekker en aantrekkelijk. Denkt u maar aan vlees, kaas (vooral de Franse kaas), de geur van vers gebakken brood, het aroma van verse roomboter, de bijzondere smaak van marsepein (zonder de karakteristieke geur zoudt u het niet van suiker kunnen onderscheiden). De heerlijke smaak van wijn en cognac vooral, door dichters zo vaak in alle talen en alle tijden bezongen, berust geheel en al op de bijzondere geur van deze dranken.

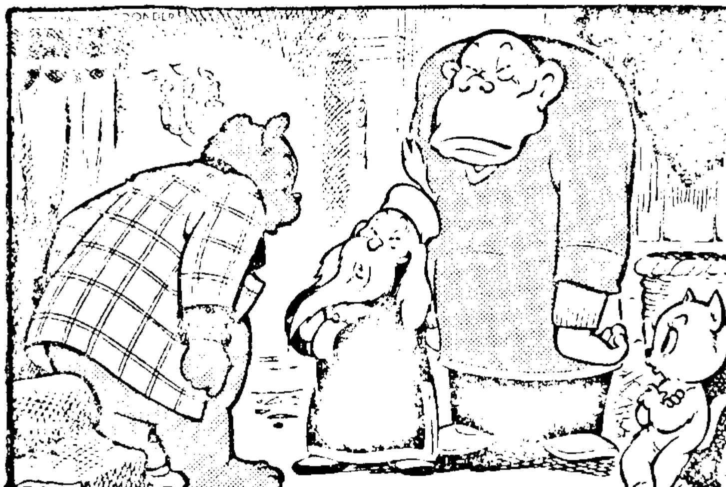
Niet voor niets geniet men cognac bij voorkeur in een breed diep glas met slechts een bodempje van het glas bedekt met het kostbare nat. Bij het rondwalsen van de cognac in dit glas wordt door de warmte van de handen de inspirerende geur vrij gemaakt en opgesnoven. Als dan tenslotte de tong ook aan zijn trekken komt, is dit van secundair belang: het prikkelende effect van de alcohol op de slijmvliezen van de mondholte kan tenslotte ook met een simpeler alcoholprodukt als jenever bereikt worden. De oorspronkelijk uit de zeemanstaal afkomstige term voor een borrel: een „recht op en neer" geeft treffend het eerlijke, ongecompliceerde karakter van de vaderlandse borrel aan. Ook bij het genieten van een geurige — de uitdrukking zegt het al — kop thee is de reuk van groot belang.

Op dit alles is een gehele industrie gegrondvest die zich bezig houdt met het bereiden van al of niet kunstmatige geur- en kleurstoffen. Wat deze laatste betreft, zelfs de kleur is van grote betekenis. Conserven, boter en allerlei andere levensmiddelen worden kunstmatig gekleurd om ze aantrekkelijker en „smakelijker' te maken. Het oog wil ook wat, moge banaal klinken, het is er niet minder juist om.

Elke huisvrouw heeft van tijd tot tijd te maken met de kunstmatige aroma's en essences, waarvan een kleine hoeveelheid voldoende is om een voeding middel de gewenste smaak te geven.

Hoe belangrijk ons reukorgaan is om tenvolle van het goede der aarde te kunnen genieten weten wij allen uit ervaring. Tijdens een verkoudheid is het reukorgaan ziek en min of meer uitgeschakeld. Het lijkt ons dan, of aan de dingen die wij anders lekker vinden kraak noch smaak is. Dit bewijst wel dat de fijnproever proeft met.. zijn neus.

Heer Bommel en de Achtgever

5054. „Er bestaat geen keizer meer in het Rijk van het Midden", zei Ping Po zuchtend. „Dat is het juist. Daarom zijn mij onbekwame ambtenaren, in een luchtballon gestapt.
In het ongelukkige vaderland waart de draak van de revolutie rond en het zou immers vreselijk zijn wanneer het eenvoudige volk de schatten in handen kreeg?"

„Waarom?" vroeg Tom Poes.

De opperschatbewaarder sloot — pijnlijk getroffen — de ogen.

„Het eenvoudige volk zou de schatten misbruiken", prevelde hij. „Het weet immers niet, wat schoonheid is?"

„Nee', zei heer Ollie, „dat moest je weten, Tom Poes. Alleen een heer weet met schatten om te gaan. Vraag niet zulke domme dingen, jonge vriend!"

De grijsaard opende de ogen weer en wierp een warme blik op heer Bommel.

„Ach!" sprak hij. „Uw verheven wijsheid verwarmt mijn eenzaam hart. De storm uit het Oosten heeft mij dan toch op de goede plaats gebracht. U bent de heer die ik nodig heb".

„Zo is het", gaf heer Ollie toe. „Een Bommel kent zijn taak en niemand zal vergeefs een beroep op hem doen".

Ping Po dacht even na. Toen bukte hij zich een weinig en trok een koord van zijn hals waar een gouden sleutel aan hing.

„De schatkistsleutel", verklaarde hij. „Wie de sleutel heeft, beheert de schat. En wie zou waardiger zijn om de sleutel te dragen dan de grote mandarijn Bom-Mel, wiens woorden overvloeien van wijsheid? „Ik, onwaardige, buig me voor hem in het stof."

Met deze woorden hing hij het koord om de hals van heer Ollie, die het gebeuren verbaasd, doch met grote voldoening gadesloeg.

„Beheer de schatten goed, o edele!" besloot de Oosterling. „Het is een verheven, doch moeilijke taak. Te moeilijk voor de onbekwame en bejaarde Ping Po."

Luxemburg. — Prinses Marie Adelaide van Luxemburg, een 33-jarige zuster van Groothertog Jan, heeft zich verloofd met de Oostenrijkse, in Zwitserland woonachtige, Graaf Henckel de Donnersmarck.

Ze hadden hun dieren lief

Schiphol. — Max, Chouky, Roeland en Wippie, alle viervoetige vrienden van de mensen en evenals hun bazen slachtoffers van de anti-Nederlandse actie in Indonesië, zijn onlangs na een lange onwennige reis van vier dagen en nachten op Schiphol aangekomen. 35 Honden en 3 katten, zij zijn de eerste van waarschijnlijk nog vele honden en katten, die de Nederlandse evacue's niet in Indonesië wilden achterlaten en die met grote kosten voor baas of bazin uit de warme archipel helemaal per vliegtuig naar het koude Nederland reizen.

Op geld is niet gekeken. Er waren hondenbezitters, die er drie, vijf en vijftien naar Nederland zonden. Het kostte ƒ 30 per kilo gewicht van het

Per hond was de prijs ƒ 300.

Inspecteur Kielstra

Oorspronkelijke politieroman

door L. J. SCHMIDT

65

„Alles goed en wel," zei de opper, „ik heb diep respect voor de wijze waarop u alles uit de doeken heeft gewikkeld, maar wáár zijn ze gebleven? Ze kunnen net zo goed de richting België als de richting Moerdijk zijn gegaan."

„Dat kan zeker." gaf Bruins toe, „maar er bestaat heel veel kans, dat ze naar Den Haag terug zijn gegaan. De overval is niet afgelopen wanneer ze de inspecteur levend in hun wagen hebben, ze moeten hem ook ergens opbergen, anders heeft het geen zin het risico te aanvaarden. Ze waren niet van te voren gewaarschuwd, snelheid moest vergoeden wat aan voorbereiding ontbrak. Daaruit volgt, dat ze de inspecteur naar een schuilplaats hebben gebracht waarover ze al beschikten en aangezien de kerels uit Den Haag kwamen, ligt het voor de hand, dat ook die schuilplaats daar is en de inspecteur daarheen is gebracht. Zeker is dit echter niet."

Nu er meer licht in de duisternis kwam werd de opper enthousiast en riep uit:

„Daar is geen speld tussen te krijgen. Ze zijn hierheen gegaan zonder de nodige voorbereidingen en moeten òf naar Den Haag terug òf naar de grens. Hun benzinetank moet onderweg worden bijgevuld, zelfs al was die bij hun vertrek bijna vol. Nu stel ik voor, dat u, meneer Bruins, naar Den Haag teruggaat en onderweg bij alle benzinestations navraag doet. Wij doen dan hetzelfde op de wegen naar Roosendaal. Mochten wij wat horen, dan sein ik dat direct naar Den Haag. Doet u hetzelfde ten opzichte van ons."

„Een uitstekend idee, dan ga ik maar direct, want ik heb haast. Ik hoop u van het verdere verloop op de hoogte te laten houden, want persoonlijk zal ik wel geen tijd hebben"

De opper was buitengewoon ingenomen met het verkregen resultaat en stelde Bruins voor, een kopje koffie te gaan drinken. „Dat komt u zeker wel toe." Maar Bruins stond op hete kolen.

„Hartelijk dank voor uw vriendelijk aanbod, maar ik heb geen seconde te verliezen. Het was me een waar genoegen met u beiden te hebben mogen samenwerken. Als ik hier nog eens in de buurt kom, zal ik beslist dat kopje koffie bij u genieten."

„Wij danken u, meneer Bruins, voor het lesje," lachte de opper.

„Kom, kom, niet zo bescheiden, de rijkspolitie mag er heus wel zijn, wachtmeester."

„Kerel, wil je wel geloven, dat ik er paf van sta hoeveel gegevens je uit een simpele situatie kunt putten," zei de opper, nadat Bruins was vertrokken. „Vinden doet hij de inspecteur vast en zeker. Dat succes gun ik hem trouwens van harte.

Ondertussen reed Bruins over de Moerdijkbrug en kwam onder de bekoring van het prachtige riviergezicht. De gedachten van Bruins waren echter somber en de felheid van het zonlicht en de onvergelijkelijke schoonheid van het Hollandse landschap waren niet in staat de beklemmende angstgevoelens te overwinnen. Hij hield van zijn inspecteur, die weliswaar jonger was dan hij, maar door zijn eenvoud, kennis en levenshouding respect afdwong.

„Mijn God, wat zullen ze met hem doen? Welke martelingen zullen ze hem laten ondergaan om te trachten achter datgene te komen, dat hij weet. Ik ken hem voldoende om te weten dat hij standvastig is. Oh, mocht ik er toch in slagen hem te vinden, hem te helpen, te bevrijden!"

Navraag aan alle pompstations leverde niets op en Bruins begon de moed al op te geven, toen hij bij het laatste station even vóór het vliegveld Ypenburg stopte.

Dezelfde vraag die hij al herhaalde malen had gesteld...... „Heeft u ook een auto gezien met drie of vier heren, waarvan één in bewusteloze toestand."

„Ja," zei de bediende. „Een paar uur geleden kwam hier een auto om te tanken. Er zaten vier heren in, één hing op de achterbank, was doodsbleek en bijna bewusteloos. Het was een Citroën, ik kon er gemakkelijk in kijken. Ik vroeg niets, want ik bemoei me niet met andermans zaken. Ze namen dertig liter in."

„Heeft u iets bijzonders aan de heren gemerkt? Kunt u ongeveer een beschrijving geven van degene die bewusteloos was?"

„Hij was jong, dik bruin haar, knap gezicht...... even denken......blauw colbert......blauwe das......verder weet ik niet......de drie anderen zeiden niets, hadden haast...... Ik kan ze niet beschrijven...... De zieke persoon bekeek ik wat nauwkeuriger, want ik had echt met hem te doen. Is er wat bijzonders met dat stel?"

„Neen, ik zoek ze, omdat ik ze aan de grens ben kwijt geraakt. Weet u soms het nummer van de wagen?"

„Ik mag 'k weet niet wat krijgen, als ik u dáár antwoord op zou kunnen geven."

„Was het een Hollandse wagen?"

„Ja, dat weet ik zeker."

Na de stationsbediende hartelijk bedankt te hebben, reed Bruins door en verkreeg via de mobilofoon verbinding met het hoofdbureau. Hij verzocht onverwijld bewaking van de villa Uganda en te informeren of de bewuste auto daar was aangekomen. Verder deelde hij mee, rechtstreeks naar het hoofdbureau te zullen gaan.

Daar aangekomen meldde hij zich bij de H.I., aan wie hij zijn bevindingen meedeelde.

„Voor je verder gaat Bruins," zei de H.I., „moet je weten, dat de directeur van de Bijenkorf mij heeft opgebeld en zulks naar aanleiding van een verzoek van inspecteur Kielstra over de onderkleding van dat meisje in de duinen."

„Ja, ja," zei Bruins ongeduldig, „daar weet ik alles van."

„Hij deelde mee, dat hij de zaak waar het goed gekocht was, had gevonden. Het is een zaak op de Boulevard Anspach in Brussel. „La Bruxelloise" heet de zaak.

Een dame, die volgens de beschrijving madame Derby kan zijn, kocht daar......"

(Wordt vervolgd)

Voor de poes

(Van een medewerker in Nederland)

Wie mocht beweren, dat mevrouw G. Roerhorst te Ede niet voor de poes is, jokt grootscheeps. Zij is juist wèl voor de poes; haar man en haar huis, haar tijd en haar streven, alles is voor de poes, voor haar zeven prachtige Perzische poesen. Als het aan mevrouw Roerhorst zou liggen, zou de slagzin „òòk al aan de sigaar?" ongetwijfeld luiden: „òòk al aan de poes?"

Mevr. G. Roerhorst

Sedert zij vijf jaar geleden met haar hobby — het fokken van Angora-poesen — begon, spelen deze harige juwelen de hoofdrol in haar woning. Haar liefde voor edele poesen is bepaald geen kwestie van ziekelijke aweperij het zijn de schoonheid en het karakter van deze oosterse dieren, die deze heus nuchtere huismoeder bekoren en haar prikkelen, er de uiterste zorg aan te besteden. Elke dag gaat er twee uur tijd heen met het borstelen en kammen der dichte pelzen. Het is of de fraaie dieren die dagelijkse zorg waarderen, want in de loop der jaren hebben ze zoveel eretekenen, kleurige linten en diploma's behaald, dat de wanden van een fikse kamer er dicht mee zouden kunnen worden behangen.

De grote Angora's doen denken aan oosterse keizerlijke prinsessen en prinsen in de poesenwereld. Witschka, vijf jaar oud, is de stammoeder van dit poesenhof, dat verder bestaat uit de poesen Aschia, Aida en Smoky en de katers Abdoelh, Beertje. Pattepoef en Pierre; namen waar ze ook werkelijk naar luisteren.

Mevrouw Roerhorst heeft met deze hoogadellijke poesebeesten de hoogste onderscheidingen verworven op internationale tentoonstellingen van edelkatten. Witschka werd van de week voor de zoveelste maal kampioen, ditmaal op de tentoonstelling in Frankfurt am Main. U hebt ze donderdagavond in het journaal van de Duitse televisie kunnen bewonderen en misschien komen ze zondagavond nòg een keer op het scherm.

De ééjarige Pierre kwam in Frankfurt voor het eerst op een internationale tentoonstelling uit en werd meteen uitgeroepen tot kampioen van zijn afdeling. De eveneens éénjarige Smoky, die van de week ook al haar tentoonstellingsdebuut maakte, werd kampioen in haar afdeling. Alleen Beertje was niet in vorm en behaalde dan ook „slechts" het certificaat van uitmuntendheid.

Nu is men in Duitsland ook op het gebied van edelpoesen wel wat gewend, maar de inzendingen van mevrouw Roerhorst vond men „einfach zum Staunen." Zelfs televisiemensen, voor wie langzamerhand ook het buitengewone doodgewoon is geworden, waren een ogenblikje beduusd door zoveel harige schoonheid en duidelijke intelligentie.

De poesen hebben bij mevrouw Roerhorst werkelijk de hemel op aarde. Onze sociale voorzieningen, waarbij zò voortreffelijk voor ons wordt gezorgd, dat we geen kans meer hebben, voor ons zelf te zorgen, zijn nochtans kinderspel vergeleken bij de sociale voorzieningen van deze poesen. Achter het huis van de familie Roerhorst hebben ze een eigen flat, met speel-, dut- en slaapruimten; ieder heeft zijn eigen woning in deze flat en die wordt door elk der katten en poesen intuïtief gerespecteerd. 's Winters is het verblijf verwarmd, kortom, ze genieten een volmaakte verzorging van hun meesteres, die dank zij haar merkwaardige hobby voor het fokken van Perzische poesen, op dit gebied een internationaal gerenommeerd expert is geworden.

Uit verschillende delen van Europa en zelfs van overzee krijgt zij aanvragen van liefhebbers, die een Perzisch poesje willen kopen, hoewel de kostbare dieren honderden guldens kosten. Mevrouw Roerhorst heeft echter nog nimmer afstand van een van haar lievelingen gedaan. Wanneer in het voorjaar de poesenstapel zich uitbreidt wordt de zaak natuurlijk anders. Ook een poesenflat heeft tenslotte maar een beperkt aantal woningen.

Neergelegd in het hart van Europa

VORARLBERGS schoonheid door industrialisatie niet aangetast

Fabrieken liggen verborgen in de dalen

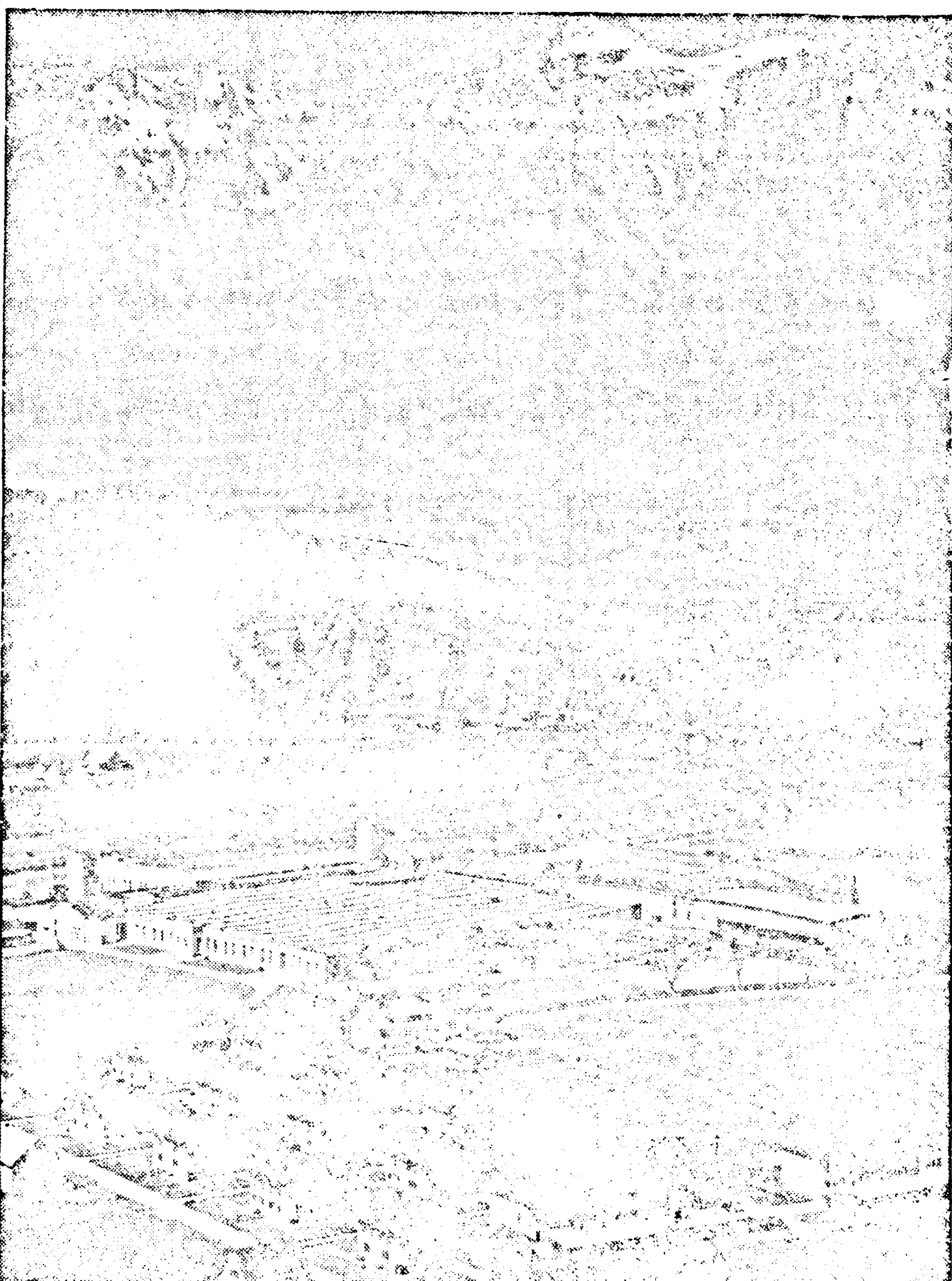
(Bijzondere correspondentie uit Oostenrijk)

Waar het bergland van Oostenrijk, Zwitserland en Duitsland zich als het ware neigt om de enorme kom te vormen, waarin het water van het Bodenmeer zich uitstrekt daar ligt ook, met de voet aan het meer en met het hoofd op het geweldige witte kussen, gevormd door de „eeuwige" sneeuw van de 3300 meter hoge Silvretta-berg, gelegen aan de Zwitserse grens, het Oostenrijkse land Vorarlberg.

Neergelegd in het hart van Europa biedt het bonte palet van dit land het blauw van het water, het heldere groen van de alpenweiden en het donkere van de bossen, het grijs van de reusachtige bergruggen en het wit van de sneeuw. Maar nu spreken we nog slechts over de kleuren van het landschap en noemden nog niet de kleurige, drukke stadjes, Bregenz, de hoofdstad van Vorarlberg, Dornbirn, de stad van de textieljaarbeurs, Feldkirch en Bludenz, en de vele rustieke dorpjes in de dalen en aan de oevers van het Bodenmeer, waar de vermoeide wandelaar in de karakteristieke „weinstube" een koele dronk wacht. We spraken ook nog niet over de kleurige klederdrachten, die men op zon- en feestdagen in Vorarlberg, in het prachtige Montafon-dal bijvoorbeeld, nog ziet dragen. Dragers en draagsters van deze vaak rijk bewerkte oude drachten scharen zich al ras om cither of harmonika om dans en lied uit vroeger tijden nog eens uit te voeren.

Vorarlberg biedt zijn bezoekers behalve zijn kleurenweelde ook vele andere mogelijkheden voor ontspanning en vakantie. De watersportliefhebber vindt er in een wel zeer fraaie omgeving het water van het Bodenmeer, de wandelaar vindt er de stille wegen door bos en dal, over heuvels, bergbeekjes en riviertjes. De bergbeklimmer komt er ruimschoots aan zijn trekken, evenals de skiër, alhoewel deze laatste uiteraard in het wintersportseizoen. De kabelbaan en de skilift kunnen wandelaar en skiër sneller „hoogte" brengen. Per auto zijn er tochten te maken, waarvan de meest imponerende wel is de tocht over de Silvretta-Hochalpenstrasse, welke bij Partenen in het Montafon-dal begint en die na een hoogte bereikt te hebben van ruim 2000 meter Vorarlberg met Tirol verbindt.

Maar Vorarlberg, ongeveer zo groot als in Nederland Drente, met ca. 210.000 inwoners, 80.000 minder dan Drente, heeft nog wel wat anders te doen dan alleen maar „mooi te zijn". Alhoewel die schoonheid het toerisme heeft doen uitgroeien tot een belangrijke en welkome bron van inkomsten, is het toch bij lange na niet genoeg om de zich snel uitbreidende bevolking van Vorarlberg een goed bestaan te geven. Ook landbouw en veeteelt, alhoewel nog een belangrijke bijdrage leverend aan de volkshuishouding, hebben in de loop der tijden aan betekenis ingeboet. Immers van de totale bevolking was in 1880 nog 55 pct. betrokken bij de landbouw, thans nog slechts 16¼ pct.

Temidden van machtige bergen en uitgestrekte bossen bevindt zich de textielindustrie van Vorarlberg. ***Voor de textielfabriek ziet men woningen van de arbeiders.***

BELANGRIJKE TEXTIELINDUSTRIE

Vorarlberg is een andere weg opgegaan om zijn bevolking bestaansmiddelen te geven, de weg van de industrie en wel vooral de textielindustrie, welke haar oorsprong vond in de huisnijverheid. De eerste textielfabriek werd al gesticht in 1795 en vooral in de periode van 1800-1840 vond dit veel navolging evenals in de periode van 1880 tot aan de Eerste Wereldoorlog, zodat Vorarlberg destijds al over een behoorlijke textielindustrie beschikte. Sinds 1923 is de industrie, met de wereldcrisis van 1930 en de Tweede Wereldoorlog als ernstige tegenslagen, verder opgemarcheerd, zodat het land tussen Bodenmeer en Silvretta zich thans tot een uitgesproken industriegebied heeft ontwikkeld. Per 1000 inwoners telt dan ook geen enkel ander Oostenrijks land zoveel werknemers in de industrie als Vorarlberg. We zeiden het al, het is vooral de textielindustrie die domineert en waarin 70 procent van de industriearbeiders werk vindt. Dat men gerust mag spreken van een textielland blijkt wel uit het feit, dat de bruto-produktiewaarde van de textielindustrie per hoofd van de bevolking in Vorarlberg 11.775 Schilling (ruim 1700 gulden) bedroeg in 1956. Geen enkel ander Oostenrijks land komt boven de 2000 Schilling (f 240) en het gemiddelde voor Oostenrijk komt op 1150 Schilling (f 167).

Het draagvlak van de Vorarlbergse economie dus is de textielindustrie geworden en daarmee is de structuur van de volkshuishouding eenzijdig gericht, hetgeen natuurlijk gevaren meebrengt. Het behoeft dan ook wel geen betoog, dat het voor de gehele Vorarlbergse gemeenschap een voortdurende zorg is een stabiele werkgelegenheid in de textielindustrie te verzekeren, immers, hiermee hangt het wel en wee van volk en land ten nauwste samen. Men streeft er krachtig naar de concurrentiekracht met het buitenland te behouden, want het belangrijkste deel van de produktie moet worden uitgevoerd. Om de prestaties, zowel wat betreft kwaliteit als kwantiteit op hoog peil te houden bestaat er veel behoefte aan kapitaal om te investeren in de modernste automatische machines en werktuigen om zodoende in een straks wellicht „groter" en vrijer Europa het hoofd aan de internationale risico's te kunnen bieden en alle kansen te kunnen benutten.

Gaat men dieper op de structuur van de textielindustrie in Vorarlberg in, dan blijkt, dat deze industrie een overheersende plaats inneemt op het gebied van de tricotage en het borduur- en kantwerk. Daarnaast is zij echter een belangrijke producente van garens en weefsels van katoen, celwol en kunstvezels. Voorts heeft men er fabrieken van wollen goederen, die zich meer richten op speciale produkten als dekens, loden en lakensoorten, twee exporterende zijdefabrieken en nog een reeks andere bedrijven in de textielsector.

In de in totaal 201 grotere en kleinere textielbedrijven, die toebehoren aan 77 verschillende firma's welke nagenoeg alle in handen zijn van families, werken 22.000 van de 28 000 industrie-arbeiders (40 pct van alle arbeiders), of meer dan 10 pct. van de totale bevolking. Het zal de lezer dan ook niet meer verwonderen dat Vorarlberg het hoogst ontwikkelde industriegebied van Oostenrijk is.

De stoffen en weefsels vervaardigd in Vorarlberg worden over het algemeen in Wenen volgens de laatste mode tot confectie verwerkt; hiertoe hebben een aantal grote textielfabrikanten de beschikking over eigen ateliers aldaar, terwijl in Wenen ook vele verkoopkantoren zijn gevestigd.

Op een speciale kant van de textielindustrie in Vorarlberg willen we nog de aandacht vestigen, nl. op de borduurwerkindustrie, die geheel in het land tussen Bodenmeer en Silvretta is geconcentreerd. Van de produktie van een 89-tal firma's wordt 95 procent naar enige dozijnen landen over de gehele wereld geëxporteerd. Deze export behaalde in 1956 een recordbedrag van 483 miljoen Schilling (ruim 70 miljoen gulden) of, om een vergelijking te trekken, 66 pct. van de export van de grote Zwitserse borduurindustrie. Hiermee staat deze tak aan de spits van de Oostenrijkse textielexport. Sinds 1947 is de uitvoer van borduurwerk verduizendvoudigd en men verwacht in 1957 het bedrag van 1956 nog weer te overtreffen. De al sedert jaren aanhoudende hoogconjunctuur in deze sector laat niet af. Ook ons land is een belangrijke afnemer van het Oostenrijkse borduurwerk en komt na Duitsland, Engeland en Australië op de vierde plaats met een invoer van 7½ miljoen gulden.

Andere belangrijke exportprodukten van de Vorarlbergse textielindustrie zijn voorts nog: lodenstof, popeline, gabardine, zakdoeken, bedrukte katoenen en celwollen stoffen, garens, perlon- en nylonkousen, lingerie, fluweel en kantwerk. De grote katoenindustrie exporteert de helft van haar produkten.

Op een aspect van de na-oorlogse textielexport van Oostenrijk moet in dit verband nog gewezen worden. Voor de Tweede Wereldoorlog zette men de textiel voor een belangrijk deel af in de Oosteuropese landen. Pogingen om deze traditionele markten na de oorlog weer terug te winnen slaagden slechts zeer gedeeltelijk, zodat de exporteurs andere afzetgebieden voor hun produkten moesten zoeken in het merendeels al hoog geïndustraliseerde Westen. Deze ommezwaai is in grote trekken gelukt en belangrijke afnemers na Duitsland, dat op de eerste plaats komt, zijn thans ook: Engeland, Amerika, Z-Afrika, Z-Amerika, Canada en Australië.

Zorgen maakt men zich in de Vorarlbergse textielindustrie over het algemeen wel over de toenemende concurrentie en meer speciaal, vooral de katoenwevers en de borduurindustrie, over de Japanse en Indische concurrentie. Daarom legt men zich steeds meer toe op gespecialiseerde produkten, zodoende hoopt men er in te slagen de positie op de wereldmarkt op zijn minst te handhaven.

Alle inspanningen die werkgevers en werknemers in Vorarlberg en ook elders in Oostenrijk zich steeds getroosten blijven niet zonder vruchten. Deze vruchten zijn jaarlijks te bewonderen op de textieljaarbeurs in Dornbirn, de grootste stad (25.000 inwoners) tussen Bodenmeer en Silvretta. De Dornbirner Messe, die gewoonlijk in augustus wordt gehouden., is pas in 1944 door een groep Vorarlbergse industriëlen, die de noodzaak begrepen om hun produkten grotere bekendheid te geven, gesticht. Deze textielbeurs heeft zich als Oostenrijkse Messe met internationale deelneming al een goede naam verworven en zich in de korte tijd van haar bestaan al kunnen consolideren. Ongeveer 1000 binnen- en buitenlandse firma's zijn dan op deze jaarbeurs aanwezig. Produkten van nagenoeg de gehele katoenindustrie, de tricotage, de Vorarlbergse borduur- en kantindustrie, alsmede de lingerie- en confectie-industrie zijn er dan te bewonderen. Evenals de produkten van buitenlandse textielfabrikanten uit Engeland, Duitsland, België, Zwitserland en Tsjechoslowakije. Dat de modeshow hier een belangrijke rol speelt is wellicht overbodig om te zeggen.

Een belangrijke groep op de Messe vormen ook weer de textielmachines etc. Hier komen vooral de buitenlandse fabrikanten, die in Oostenrijk een belangrijk afzetgebied vinden, aan hun trek, aangezien de Oostenrijkse textielmachine-industrie nog maar klein van omvang, maar toch wel in opkomst is. De meest moderne en meest automatische machines zijn hier tentoongesteld.

Een belangrijk aspect van de Dornbirner Messe vormt ook de internationale textielchemie, waarbij vooral te noemen zijn de fabrikanten van kleur- en verfstoffen en van synthetische vezels. Ook deze groep heeft een belangrijke omvang aangenomen en vooral uit vakkringen bestaat een steeds grotere belangstelling. Alle Zwitserse en de belangrijkste Duitse fabrikanten van chemische vezels nemen aan de Messe deel en ook een Japanse fabrikant van kunstvezel heeft zich aangemeld. Hoe groot de belangstelling voor de textielbeurs te Dornbirn inmiddels al geworden is, moge blijken uit het aantal bezoekers dat in 1956 de Messe bezocht, het waren er 252.000 uit 55 verschillende landen. De grote belangstelling zowel van deelnemers als bezoekers heeft de jonge beurs alweer genoodzaakt uit te breiden en een gebouw met een totale oppervlakte van 6000 vierkante meter zal in 1958 gereed komen.

Hoewel de textiel zo'n belangrijke plaats inneemt in Vorarlberg gaat het toch ook weer niet alléén om de groei en de bloei van deze bedrijfstak. Het is evenzeer nodig, dat de waterkrachtwerken voor de opwekking van elektrische energie worden uitgebreid, opdat zowel voldoende energie kan worden geleverd aan de groeiende binnenlandse industrie als geëxporteerd, hetgeen thans al het geval is naar Duitsland tot in Keulen en Düsseldorf toe.

Oostenrijk levert thans 10 miljard k.W.h. per jaar; hiervan komt één miljard k.W.h. uit Vorarlberg en wel van de Illwerke A. G., de mij. die de waterkrachtwerken construeert, beheert en de stroom verkoopt. Uitbreidingen van de huidige werken tot een jaarcapaciteit van 2 miljard kWh. zijn of komen in uitvoering. De Illwerke is het grootste Oostenrijkse waterkrachtwerk, het ontleent zijn naam aan de rivier de Ill, die ontspringt op het 3300 meter hoge Silvretta-gebergte en die na een weg van ca. 70 kilometer uitkomt in de Rijn bij Feldkirch. Van dit grote verval heeft men een dankbaar gebruik weten te maken. Ook in deze enorme werken moeten grote kapitalen worden gestoken en het is dan ook niet verwonderlijk, dat men zijn blik al eens begerig naar de Wereldbank heeft gewend.

Voorts is er in Vorarlberg een belangrijke uitbreiding van het wegennet nodig, omdat het land een steeds belangrijker doorgangs- en toeristenland is geworden en ook het vreemdelingenverkeer eist uitbreiding van zijn bedrijven, t.w. de hotels, restaurants etc.

Ondanks het feit dat de techniek in de afgeslotenheid van het land tussen Bodenmeer en Silvretta is binnengedrongen zijn de schoonheid, de rust en de stilte van dit mooie land niet verstoord. Moet men de oorzaak hiervan zoeken in het feit, dat de vele fabrieken min of meer verborgen liggen in de dalen en tussen de bossen? Hierbij heeft ongetwijfeld ook een rol gespeeld, dat men het vormen van grote fabrieksssteden en al te grote fabriekscomplexen heeft weten te voorkomen, maar de voorkeur heeft gegeven aan een zekere spreiding, zelfs van de gebouwen, behorende tot een onderneming, die soms over meerdere plaatsen verdeeld zijn.

Is de rust in het Vorarlbergse wellicht ook te danken aan de grote mate van solidariteit die er bestaat tussen de fabrikantenfamilies en de arbeidersfamilies, zodat tegenstellingen niet zijn gerezen of tot hun juiste verhoudingen zijn teruggebracht? Een feit is het in ieder geval, dat de sociale voorzieningen op hoog peil staan. De vrijwillig getroffen maatregelen nemen daarbij een evengrote plaats in als wat de staat voorschrijft aan sociale voorzieningen.

Woningbouw programma van 1 miljoen in Trinidad schiet op

Port of Spain. — De Commissie voor Planning en Woningbouw zal tegen het eind van deze maand kontrakten sluiten voor de bouw van nog 53 huizen (28 te Morvant en 25 te Mount Hope), welke verkocht zullen worden aan personen in de middelinkomensklasse. Dit is een deel van het projekt van de regering om dit jaar 100 woningen te laten bouwen, die verkocht zullen worden aan personen van de middelinkomensklasse.

De fondsen hiervoor, alsmede voor de gesubsidieerde zelfbouw zijn voorzien in de begroting van dit jaar, nl. $ 1.000.000. Met de werkzaamheden aan het eerste projekt (25 huizen te Morvant) is reeds door de aannemer aangevangen. Deze huizen, waarvan 16 drie-slaapkamers- en 9 twee-slaapkamerswoningen zullen zijn, zullen tegen maart volgend jaar gereed zijn.

Puerto-Rico krijgt drie nieuwe hotels

San Juan. — Tweehonderd leden van de afdeling New York van de Amerikaanse Vereniging van Reisagenten, vergezeld van hun gezinnen, zullen in mei dit jaar in San Juan aankomen om de faciliteiten op toeristisch gebied in Puerto Rico te bestuderen. Zij zullen 6 dagen in Puerto Rico verblijven. Volgend jaar zullen drie nieuwe hotels in ongeveer 800 kamers voor toeristen voorzien. Het zijn het El San Juan, welke in januari geopend zal worden, het La Concha te openen in juni 1958 en het Dorado Beach, waarvan de opening in december volgend jaar zal moeten plaats vinden.

H.M.S. Vidal naar Engeland terug

George Town. — De grootste en meest moderne van de onderzoekingsschepen van de Royal Navy, H.M.S. „Vidal", is naar Engeland teruggekeerd na acht maanden in West-Indië te zijn geweest. Zij heeft gewerkt aan de vernieuwing van het zeekaartssysteem van de Admiralty, in een gebied waar de handel zich snel uitbreidt en steeds grotere tankers gebruikt worden voor de uitvoer van olie.

Gedurende de 160 dagen, welke de H.M.S. „Vidal" op zee vertoefde, heeft zij nog een aantal neven-functies vervuld, zoals de verzameling van specimens van zeewater, monsters van de zeebodem en ook reptielen en vissoorten ten behoeve van wetenschappelijke doeleinden. De H.M.S. „Vidal", die sinds 1953 in dienst is, heeft alle moderne hulpmiddelen voor onderzoekingswerk aan boord, zoals bijvoorbeeld een helikopter voor het maken van luchtfoto's en het aan land brengen van waarnemers, moderne apparatuur voor fotografisch-lithografische druk en nieuwe elektronische onderzoek-installaties. Door dit laatste kan de positie van het schip met grote nauwkeurigheid worden vastgesteld tot een afstand van 100 mijl van de kust verwijderd en maakt voor het eerst onderzoekingen mogelijk in het donker en in mistig weer.

Rijdende banken in Puerto-Rico

San Juan. — Volgens een artikel, welke onlangs in de „New York Times" is verschenen, verlenen de banken van Puerto Rico rijdende diensten aan hun cliënten. In een aantal kleine plattelandssteden, die te klein zijn om permanente filialen te hebben, heeft de „Banco Popular de Puerto Rico" te San Juan het plan opgevat er dagelijks een „rijdende bank", een autobus omgebouwd tot een bankkantoor, naar toe te sturen. Het betreft hier 21 dorpen. De „Banco Crédito y Ahorro Ponce" zal met een soortgelijke tot bankkantoor omgebouwde bus 4 andere dorpen „aandoen". De Federal Deposit Insurance Corporation heeft hiertoe een vergunning van 2 jaar verleend. Volgens deze autoriteit is dit niet iets wat definitief zal zijn. Een belangrijk aspect van de „rijdende bank" is om de inwoners van kleine steden vertrouwd te maken met het nut van bankinstellingen. Daarnaast wordt verwacht het „verscholen" geld t.b.v. de kapitaalvorming ten bate van de economische ontwikkeling vrij te krijgen. Teneinde de mensen meer vertrouwd te doen maken met het bankwezen, zal „de rijdende bank", welke van centrale punten uit zal „opereren", dagelijks enkele uren door de dorpen gaan, in plaats van een of twee volle dagen per week. Dit systeem van „rijdende banken" werkt reeds met succes in Puerto Rico gedurende de laatste 6 jaar.

Economie van St. Vincent maakt enorme bloeiperiode door

Sint Vincent. — De heer H. A. Haynes, de Minister van Onderwijs en Sociale Zorg van Sint Vincent, die zich verleden maand op doorreis in Trinidad bevond, verklaarde dat de economie van Sint Vincent een enorme bloei meemaakt door de steeds toenemend export van bananen. De heer Haynes zeide dat er thans per week tussen de 35.000 en 38.000 trossen bananen uitgevoerd worden tegen 15.000 tot 20.000 trossen verleden jaar. De toeristenindustrie zal naar verwachting ook een nieuwe "push" krijgen door de plannen voor de bouw van een nieuwe landingsbaan op het vliegveld. Wat betreft het onderwijs zeide de heer Haynes dat hij thans de invoering van kleuterscholen over het gehele eiland bepleit en tevens de herinvoering van Spaans op alle "secondary schools" (te vergelijken met onze MULO-scholen). In samenwreking met het koloniale Departement voor Economische Ontwikkeling en Welvaartszorg werden 4 nieuwe z.g. "secondary schools" gebouwd gedurende de afgelopen 7 maanden. Verder zo zeide hij, zal aan het hospitaal een nieuwe vleugel worden toegevoegd en een grotere medische staf worden gerecruteerd.

BELGIË maakt zich minder zorgen over de Euromarkt dan Nederland

Benelux minder voordelen dan voor grote partners

(Bijzondere correspondentie uit België)

Hoewel er in België reeds heel wat geschreven en gesproken is over de toekomstige Euromarkt, houdt men zich doorgaans bij meer algemene beschouwingen over de beginselen van de Gemeenschappelijke Markt en over de instellingen, die de werking ervan op politiek, economisch en sociaal vlak moeten verwezenlijken. In België zag men tot dusver niet de bezorgdheid tot uiting komen, die men in Nederland kon ervaren o.a. ten aanzien van de concurrentie van de krachtige Duitse industrie en de moeilijke situatie van de landbouw.

Thans worden de Belgen echter wakker geschud door een artikel verschenen in het tijdschrift van het Verbond der Belgische Nijverheid, waarin (voor België) de zaken als volgt worden samengevat.

Overleg geboden

1. De bepalingen, die invloed hebben op de kostprijs, zullen naar alle waarschijnlijkheid een verhoging van de grondstoffenprijzen en van de kapitaal- en consumptiegoederenprijzen veroorzaken. De loondruk zal zwaarder worden t.o.v. de concurrerende landen met uitzondering van Nederland.

2. Wat betreft de toegang tot de afzetgebieden is de situatie moeilijker te overzien en zal trouwens voor de verschillende bedrijfstakken niet gelijk zijn. Er mag echter gevreesd worden, dat de Euromarkt hier en daar teleurstelling kan bezorgen, als de Belgische kostprijzen in de verwachte mate stijgt.

3. Hoewel er uitzonderingsposities in het verdrag zijn opgenomen valt het te vrezen, dat de grote staten hierop meer beroep zullen doen dan de Beneluxlanden, die reeds een vergaande integrátie van hun economieën hebben gerealiseerd.

Voeg daarbij dat de beperktheid van het grondgebied van de Benelux en het protectionisme van onze concurrenten ons slecht hebben voorbereid op nieuwe kostbare produktietechnieken, terwijl de mogelijkheden voor kleinere landen op gebied van het wetenschappelijk onderzoek en ook van het technisch onderwijs kleiner zijn dan bij de grotere naburlanden.

Over het algemeen ziet het er echter naar uit, dat de „zware" industrie meer goeds te verwachten heeft van de Euromarkt dan de zgn. „lichte" industrie. De chemische industrie mag de toekomst echter met vertrouwen tegemoet zien, aangezien naar produkten meer protectie zullen genieten dan thans het geval is.

De vooruitzichten zijn minder rooskleurig voor bijv. textielindustrie, enerzijds zal zij haar grondstoffen duurder moeten betalen en anderzijds worden de eindprodukten minder beschermd dan onder het Beneluxtarief.

De economische adviseur van een van de belangrijkste Belgische holdingmaatschappijen meent, dat de Beneluxlanden minder voordelen van de Euromarkt te verwachten hebben dan hun grote partners. Men kan deze mening bestrijden, als men bedenkt dat het ontbreken van een ruime markt dikwijls verdienstelijke initiatieven in de kiem heeft gesmoord.

Een algemeen antwoord op de vraag hoe de Belgische economie op de Gemeenschappelijke Markt zal reageren moet men vooralsnog schuldig blijven. De invloed ervan zal van de ene bedrijfstak op de andere verschillen.

Factoren als verhoging van de lonen van vrouwelijke arbeidskrachten en de afschaffing van subsidies zullen eveneens hun invloed doen gelden. In de Euromarkt voor een produkt in alle zes landen verzadigd, dan zal het verschijnen van de gelijke produkten uit de partnerlanden een storende invloed uitoefenen. In het geval dat de markt nog geen verzadiging kent werkt de verruiming van de afzetmogelijkheden ten volle door. Voorts zal de algemene conjunctuur bepaalde voor- en nadelen van de Euromarkt nog scherper naar voren doen komen.

Het tot stand komen van een vrijhandelszone zal het protectionistische karakter van de Gemeenschappelijk Markt ten dele teniet doen, wat industriële produkten betreft, maar wellicht de moeilijkheden nog doen toenemen op landbouwgebied. Al deze beschouwingen behandelen geen concrete gevallen, maar gehele bedrijfstakken. Iedere onderneming zal voor zich moeten uitmaken, wat haar kansen zijn op de Euromarkt. Men beseft dat geen gemakkelijke taak wacht en dat men niet alles van te voren kan berekenen. De gebeurtenissen rustig afwachten lijkt echter ook al geen juiste houding te zijn, daar men dan gevaar loopt de bus te missen.

Deze opmerkingen gelden alle voor België, maar vele ervan zullen ook wel op Nederland van toepassing zijn. Naar onze mening is regelmatig overleg tussen Belgische en Nederlandse industriëlen en zakenlieden dan ook meer dan ooit geboden in verband met de inwerkingtreding van de Euromarkt.

Bosbouw expert in Brits Guyana aangekomen

George Town. — Het streven van Brits Guyana om zich van overzeese markten te verzekeren voor zijn producten heeft een verder stadium bereikt door de recente aankomst in het land van de heer Eugene Reichard van de Bosbouwdienst van de Verenigde Staten. De Regering van Brits Guyana heeft zijn diensten verkregen door tussenkomst van de International Corporation Administration (ICA). De heer Reichard zal, in samenwerking met het Departement voor de Bosbouw, een onderzoek instellen op de bosgronden lnags de Brbice-rivier, teneinde vast te stellen of de houtsoorten in het gebied gebruikt zouden kunnen worden voor de export-markt, zoals houtpulp, triplex, e.d. De heer Reichard is reeds bekend met de bosbouwproblemen van Brits Guyana aangezien hij lid is geweest van de Missie van de Wereldbank die in 1953 een economisch onderzoek heeft verricht in Brits Guyana.

Wenen. — In de Oostenrijkse Alpen zijn in de afgelopen zes jaar 234 personen onder lawines bedolven en om het leven gekomen. Er werden in die periode tweehonderd huizen vernield.

Van de Nederlandse Voetbalvelden

Grote nederlagen van G.V.A.V., NOAD en FEYENOORD

Veel wedstrijden wegens slecht weer afgelast

Op Nieuwjaarsdag werd te Den Haag op het ADO-terrein voor ongeveer 10.000 toeschouwers — voortdurende regen en natte sneeuw trotserend — de stedenwedstrijd gespeeld tussen DEN HAAG en AMSTERDAM. Ondanks deze zeer slechte weersomstandigheden hebben beide stedelijke teams het Nieuwe Jaar ingezet met werkelijk voortreffelijk voetbal. De voorhoedes speelden somtijds schitterend en dan daarbij nog, dat de doelverdedigers op grootse wijze hun doel verdedigden, het is daar een wedstrijd geworden, waarvan de echte voetballiefhebber en kenner heeft kunnen genieten. Zowel keeper Landman (Den Haag) als de Ajax-doelman Pieters Graafland (Amsterdam) lieten klasse-werk zien, de ADO-middenvoor en momenteel topscorer nummer één Carel Schuurmann bracht drie doelpunten op zijn naam, waarvan het laatste het allermooiste was van de gehele wedstrijd, terwijl de Hoofdstedelijke wing Van der Kuil en Vonhoff af en toe prachtig samenspel lieten zien.

Uit een voorzet van Vonhoff scoorde Schenkel het eerst, zodat Amsterdam na 25 minuten de leiding had. Nog voor de rust was het gelijk, door een bijzonder mooi doelpunt van Timmermans, die na een pass van Clavan de gehele Amsterdamse achterhoede omspeelde en toen scoorde. Vooral na de rust ontplooide het Haagse binnentrio een zeer sterk spel met als eindresultaat een 5—1 zege voor de Hagenaars.

Het weer in Nederland is momenteel slecht en ook in ons voetbalwereldje hebben wij daarvan de nadelige gevolgen ondervonden. In de Ere-Divisie werden twee wedstrijden afgelast, namelijk NAC — Amsterdam en Blauw Wit — VVV '03, terwijl alle wedstrijden van de Eerste Divisie A door terrein-afkeuringen moesten worden uitgesteld. In de Eerste Divisie B gingen slechts vier wedstrijden door, waarvan o.a. de belangrijke wedstrijd **Sittardia — Eindhoven**, welke door de Limburgers met 3—2 werd gewonnen. Sittardia begint wel een heel serieuze gooi te doen naar de titel en het zou voor de „oude rot" Harry Ehlen wel een zeer grote voldoening betekenen, indien hij zijn club nog in de Ere-Divisie zou kunnen binnenleiden.

Wat een daverende uitslagen in de Ere-Divisie! Wij beschouwen de débacle van Feijenoord te Utrecht toch wel als de grootste verrassing. Niet dat wij zo onvoorwaardelijk in een Rotterdamse zege hadden geloofd, integendeel, vorig jaar — als wij ons goed kunnen herinneren — sneuvelde de Stadionclub ook al met 0—4, maar een gelijkspel hadden wij de Rotterdammers toch wel toegedacht. Maar Feijenoord is een vreemde ploeg. Zo waren op Tweede Kerstdag ruim 10.000 toeschouwers naar het VUC-terrein getogen om de Bekerwedstrijd VUC — Feijenoord te zien. De volledige Feijenoord-ploeg was opgesteld en wat een verschil zou dit moeten betekenen tussen deze beide ploegen: FEYENOORD in de hoogste afdeling en dan VUC — bolwerk van amateurisme — in de tweede klasse Amateurs. Op de eretribune van het zo bekende VUC-terrein (vroeger trainde ons nationale team daar) waren heel wat eregasten aanwezig, waaronder tal van KNVB-functionarissen. Niemand gaf ook maar een kans aan VUC.

Maar zien.... onder een geweldig enthousiasme hebben de Haagse amateurs hun grote broeders partij gegeven en op wel zulk een wijze, dat het komplete Feijenoord-team zich geducht heeft moeten inspannen om met een 2—0 zege naar Rotterdam te kunnen terugkeren. Vooral jammer was het, dat de VUC-aanvallers Van der Brink en Rosbergen geen geluk hadden met hun schoten, want doelman Van Pelt heeft heel wat benauwde momenten gehad.

En nu naar Utrecht, waar niet voor de KNVB-beker, maar voor de kostbare competitie-punten moest worden gespeeld. De Feijenoord-aanval gaat wel, maar wat een zorgen biedt die achterhoede.... Dit werd een proof gistermiddag van de snelle en gevaarlijke DOS-aanval, die onder leiding van de oud-internationaal Tonny van der Linden er een waar doelpunten-festijn van maakte.... 6—2, cijfers, die toch wel de zwakte van de Feijenoord-defensie overduidelijk aantonen. Vreugde dus te Utrecht: de „**Kanaries**" op de derde plaats, maar een sombere stemming in de Feijenoord-familie, dat wordt geen kampioenschap dit jaar.

De rechtsbuiten van Dynamo (Zagreb) — Zuid-Slavië — zal waarschijnlijk binnenkort het elftal van DOS komen versterken. Benko heeft namelijk toestemming gekregen om in Nederland te mogen studeren. Op Nieuwjaarsdag speelde Benko met zijn club tegen DOS en pas kort voor het einde kon Benko onhoudbaar voor doelman De Munck het enige en winnende doelpunt voor de Zuidslaven scoren.

Wat is er met GVAV??? De laatste weken ging het al niet zo vlot meer met de Groningers, die wel verzwakt zijn doordat keeper Roffel geblesseerd is en dus tijdelijk is moeten worden vervangen en wel door de reserve-doelman Bakker...... nu, die heeft geen plezierige zondag gehad. Fortuna '54 bracht te Groningen de GVAV-ers een zware 7—1 nederlaag toe. Ook voor NOAD was de afgelopen zondag niet al te best: op „SPANGEN", het Sparta-terrein, werden de Tilburgenaren met liefst 8—1 verslagen, het was dus gisteren een waar doelpuntenfeest in de Ere-Divisie. 36 doelpunten in 7 wedstrijden.

Rapid J.C. blijft met DOS de leiders bedreigen, BVV werd met een 1—4 nederlaag naar Den Bosch teruggestuurd. Ajax sneuvelde aan de Bosch Poort te Maastricht, waar MVV een 3—0 zege wist te behalen, een felicitatie waard. Sportclub Enschedé verspeelde een kostbaar winstpunt te Eindhoven, waar PSV weer eens een goede wedstrijd speelde. ADO heeft zijn grote supportersschare een bange en onzekere middag bezorgd door met slechts 1—0 van Elinkwijk te winnen, maar de volle winst is binnen en de achterstand bedraagt nu nog maar één winstpunt. Spanning dus te over.

Voor zondag zijn de volgende wedstrijden vastgesteld:

NAC — BVV, Amsterdam — GVAV, **Fortuna '54 — DOS, NOAD — Blauw Wit**, VVV '03 — ADO, Elinkwijk — MVV, **Ajax — Sportclub Enschedé**, PSV — Rapid J.C.

De ranglijst ziet er nu als volgt uit:

Sportcl. Enschedé	18	26	41—24
ADO	18	25	47—28
DOS	18	23	38—28
Ajax	18	22	34—24
Rapid J.C.	18	22	40—30
Sparta	19	29	43—39
Feijenoord	19	29	49—48
MVV	18	19	35—24
PSV	18	19	38—36
VVV '03	17	18	37—35
Fortuna '54	18	18	35—34
GVAV	18	16	33—41
NOAD	18	14	25—38
Amsterdam	17	13	27—35
NAC	17	13	29—42
Blauw Wit	17	12	27—30
BVV	18	12	37—52
Elinkwijk	18	10	21—42

S.V. Entre Nous Juvenils

Willemstad. — Verleden week werden de wedstrijden in het kader van de S.V. „E.N.J."-clubkampioenschappen voortgezet. Wilsons (the killer) poging om deze keer van een topspeler te winnen, mislukte. R. Davelaar gaf hem geen kans zijn „killers instinct" te ontplooien.

De resultaten zijn als volgt:

Weert — Fecunda 4—21, 11—21 (0—1); R. Davelaar — Fecunda 21—10, 21—14 (1—0); R. Davelaar — Wilson 21—18, 21—17 (1—0); Weert — Wilson 8—21, 11—21 (0—1); Vlieg — Cannister 21—9, 21—10 (1—0); Coffi — F. Davelaar 21—12, 21—19 (1—0); Coffi — Cannister 21—19, 24—22 (1—0); Vlieg — F. Davelaar 21—19, 21—12 (1—0); Regales — Cannister 21—18, 25—23 (1—0); Regales — F. Davelaar 15—21, 11—21 (0—1).

Amsterdams elftal speelt tegen Argentinië

Amsterdam. — Op 27 of 29 mei a.s. zal het Argentijnse voetbalelftal dat dan op weg is naar de wereldkampioenschappen in Zweden, in het olympisch stadion te Amsterdam onder de naam "Buenos Aires" tegen het Amsterdamse elftal uitkomen. De wedstrijd is reeds vastgesteld op 27 mei a.s., maar omdat op die dag de gemeenteraadsverkiezingen in Amsterdam worden gehouden, zal de afdeling Amsterdam van de KNVB proberen de wedstrijd te verschuiven naar 29 mei, mocht dit niet gelukken, dan speelt men in ieder geval op 27 mei.

Voetbal

In verband met de wedstrijden om de Engelse bekercompetitie werden zaterdag geen Leaguewedstrijden gespeeld.

Basketball

Den Haag. — De Braziliaanse basketballploeg FUP, die tijdens de Kerstdagen heeft deelgenomen aan een internationaal tournooi, heeft zaterdagavond in de Houtrusthallen te Den Haag voor 2000 toeschouwers met 49—46 gewonnen van een Nederlands bondsteam. Bij de rust hadden de Brazilianen een 25—22 voorsprong.

Zwemmen

Sydney — Het eerste treffen tussen de wereldrecordhoudster Lorraine Crapp en Cockie Gastelaars is in Sydney in een overwinning van de Australische zwemster geëindigd. Op de openingsdag van de kampioenschappen van Nieuw Zuid Wales in het 35 yards zwembad te Sydney kwamen Cockie Gastelaars en Corrie Schimmel op de 220 yards vrije slag uit tegen Lorraine Crapp en Sandra Morgan.

Lorraine Crapp werd eerste in 2 min. 21.4 sec. De tijd van Cockie Gastelaars die tweede werd was 2. 22.8. Sandra Morgan, het 15-jarige zwemstertje dat deel uitmaakte van de 4 x 100 meter wereldrecordploeg, tikte als derde aan met ruim verschil voor Corrie Schimmel. Het wereldrecord staat op naam van Lorraine Crapp met 2 min. 19.1 sec.

Frank Guthrie, de trainer van Lorraine Crapp toonde zich na afloop verrast over het zwemmen van Cockie Gastelaars. „Zij is van bijzondere klasse, haar tijden zullen in de komende weken nog veel beter worden".

Hij voegde eraan toe, dat Lorraine gezwommen had voor wat zij waard was, maar dat ook zij haar topvorm nog niet heeft bereikt.

GUSTAVO AVILA
...Een slecht begin...

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

Ondanks favorieten-zege toch geen „Mercado-Libre"

Jockey Walter Carrion zegeviert met SAUD in de eerste- en met GAMBERIL in de quinta valida

De favorieten hebben in de eerste cinco-y-seis-races van het nieuwe jaar op de laatste valida na gezegevierd. Ondanks deze favorieten-zege heeft zich geen „mercado libre" voorgedaan. Kampioen-jockey Gustavo Avila wist zaterdag jl. twee viktories op zijn naam te brengen, maar in de cinco-y-seis-races van gistermiddag kreeg hij geen kans. Walter Carrion daarentegen zegevierde tot tweemaal toe en wel in de eerste en in de quinta valida. Het bedrag, dat de 7 cuadros, die gisteravond gevonden werden, wordt uitbetaald, is 181.203 bolivars. De 393 cuadros met vijf paarden zullen elk 397 bolivars uitbetaald krijgen.

Fabularia, dat in de primera valida zijn viktorie al in zicht zag, moest jammerlijk 15 meter voor de finish-lijn toezien hoe **SAUD** met jockey Walter Carrion hem voorbij schoot om met een neusverschil deze zo hard gestreden strijd te winnen.

De tweede plaats werd bezet door Fabularia. Derde en vierde werden La Pastora en Pluton.

PREDICANTE (llave dos) met jockey Jesus Bolivar zegevierde in de segunda valida. Direkt na de start van deze tweede race namen Oton, Caprichosa, Pisano en Turquestan de leiding. Na een paar meters met zijn rivalen gedraafd te hebben, maakte ton zich van het peleton los, om de eerste plaats te bezetten. Predicante, dat op de meters zijn positie verbeterde, kwam aan de eindspurt in een duel gewikkeld met Oton. Predicante, dat een veel betere draver was, won dan dit duel. Oton moest zich dan met de tweede plaats tevreden stellen. Derde en vierde werden Turquestan en Arreglo.

COPA DE ORO met jockey G. Gavidia werd de winnaar van de tercera valida. Tonic Lily en Escuadra hebben niet meer deel genomen aan deze race. De reden is ons onbekend. Ribita, dat in deze race de leiding had, werd aan de „homestrech" verkeken, toen Soisola haar dwarsboomde, om Copa de Oro kans te geven de race te winnen. Ribita werd nr 2. Derde en vierde Soisola en Barlass.

Onze „fija" van de week **LLAVE SIETE** zegevierde in de cuarta valida. De winnaar van deze llave was **SCHARYAR** met jockey Carlos Perez. Nr 2 werd Coornario, zijn compagnon van de llave. Nr 3 werden Inedito en Machango. Vierde werd Dinking.

De later bekend gemaakte favoriet **GAMBERIL** met jockey Walter Carrion (zijn tweede overwinning van de middag) zegevierde in de quinta valida. Aan het beginsignaal van deze race namen direkt Phrenetic, Anabacoa, El Fakir, Valentia en Gamberil de leiding. Jockey Walter Carrion, die bijzonder op dreef deze middag was, wist 100 meter voor de finish-lijn de leiding op zich te nemen, en zo met $1^1/_2$ paardlengte verschil, met zijn paard Gamberil, zijn tegenstanders te kloppen. Tweede en derde werden Anabacoa en Phrenetic. Nr 4 werd Valentia.

De enige „batacazo" van de middag werd in de sexta valida geboren. **ZACHON** met jockey Tefilio Arrieche zegevierde in een heel mooie race. Xochimilco, de grote favoriet voor deze race, werd aan de eindspurt kansloos gekklopt door Zachon, Salitral, Mate Amargo en Furiosa. Furiosa met jockey Avila had een slechte start en kon zich de gehele race niet meer herstellen.

K.N.V.B. Uitslagen

Om de KNVB-beker: Enschedese Boys — V.V.O. 4—2.

Betaald voetbal

Ere-divisie: Rapid J.C. — B.V.V. 4—1; N.A.C. — Amsterdam afgelast; G.V.A.V. — Fortuna 1—7; D.O.S. — Feijenoord 6—2; Sparta — N.O.A.D. 8—1; Blauw Wit — V.V.V. afgelast; A.D.O. — Elinkwijk 1—0; M.V.V. — Ajax 3—0; P.S.V. — Sportclub Enschedé 1—1.

Eerste divisie A: Willem II — Alkmaar afgelast; D.W.S. — Roda Sport afgelast; E.D.O. — A.G.O.V.V. afgelast; H.V.C. — Vitesse afgelast; V.S.V. — Helmond afgelast; R.B.C. — D.F.C. afgelast; De Graafschap — S.V.V. afgelast; Volendam — Excelsior afgelast.

Eerste divisie B: Sittardia — Eindhoven 3—2; De Volewijckers — Rigtersbleek 2——2; Hermes/D.V.S. — Scheveningen/Holland Sport afgelast; Limburgia — R.C.H. 2—1; Helmondia '55 — Stormvogels 2—2; Wageningen — K.F.C. afgelast; Leeuwarden — Fortuna (Vlaardingen) afgelast; Haarlem — Xerxes afgelast.

Tweede divisie A: O.N.A. — E.B.O.H. afgelast; Longa — De Valk 1—1 (onder protest van De Valk); Z.F.C. — Dosko afgelast; Emma — Zeist afgelast; U.V.S. — D.H.C. afgelast; Wilhelmina — Baronie 1—1.

Tweede divisie B: Heracles — Heerenveen afgelast P.E.C. — Tubantia afgelast; Zwartemeer — N.E.C. afgelast; Go Ahead — Be Quick 8—8; Rheden — Zwolse Boys afgelast; Veendam — Velocitas afgelast.

Amateurs

Eerste klasse A: D.C.G. — Quick afgelast; Unitas — R.F.C. afgelast; C.V.V. — Velox afgelast; D.W.V. — R.F.C. uitgesteld; O.S.V. — Velox uitgesteld.

Eerste klasse B: Sneek — W.V.C. afgelast; Be Quick (Zutphen) — Achilles afgelast; Quick (Nijmegen) — W.V.V. afgelast; Robur et Velocitas — Borne afgelast; Z.A.C. — Zwaagwesteinde afgelast.

Eerste klasse C: De Spechten — Heer 1—2; Vlissingen — Alliance 1—2; Roermond — Kimbria afgelast; Maurits — Sportclub Emma 1—1; Valkenswaard — Brabantia afgelast; M.O.C. '17 — Boxtel afgelast.

Ballistische projectielen voor Amerikaanse troepen in Europa

Chicago. — Brigade-generaal J. A. Barclay heeft in Chicago bekendgemaakt dat de Amerikaanse troepen in Europa omstreeks het najaar van 1958 zullen worden uitgerust met ballistische projectielen van het type Jupiter, die een reikwijdte hebben van 2.400 km.

Internationaal Studententournooi ten einde

Amsterdam. — Nederland heeft opnieuw het internationaal studententornooi in Amsterdam gewonnen. Op de laatste dag veroverden zij nog eerste plaatsen bij bridge en biljarten en dat was teveel voor de Indonesiërs, die met 46 punten verschil op de tweede plaats eindigden. Wel bracht de Indonesische ploeg het op het laatste moment met een bijeengeraapt team tot een eerste plaats bij het schaken.

De Antillen werd derde, Suriname vierde en de Hongaren vijfde. De Hongaren die slechts aan vier van de zeven onderdelen deelnamen kregen de door de universitaire sportvereniging uitgeloofde medaille voor de meest sportieve ploeg. De uitslagen waren: Basketball: Indonesië — Suriname 34—58; Hongarije — Antillen 41-2, Nederland — Suriname 37-44, Indonesië — Hongarije 25-72, eindstand: 1. Hongarije, 2. Suriname, 3. Nederland, 4. Indonesie, 5. Antillen. Schaken: Indonesië — Antillen 4-0, Indonesië — Nederland $3^1/_2$-$^1/_2$. Eindstand: 1. Indonesie, 2. Nederland, 3. Antillen, 4. Suriname. Bridge: Nederland — Suriname, Indonesië — Antillen 53-16; Nederland — Indonesië 48-32, Antillen — Suriname 42-35. Eindstand: 1. Nederland, 2. Indonetsië, 3. Antillen, 4. Suriname. Eindstand: 1. Nederland, 2. Indonesië, 3. Antillen, 4. Suriname. Biljarten eindstand: 1. Nederland, 2. Indonesië, 3. Suriname, 4. Antillen. Algemene eindstand: 1. Nederland, 2. Indonesië, 3. Antillen, 4. Suriname. Algemene eindstand: 1. Nederland 288 pnt, 2. Indonesië 242 pnt, 3. Antillen 214 pnt, 4. Suriname 195 pnt, 5. Hongarije 166 pnt.

Treffen tussen Algerijnse opstandelingen en Franse troepen

Algiers. — In Algiers is kort geleden bekendgemaakt, dat bij gevechten tussen Franse troepen en opstandelingen, die de Tunesische grens 30 km van Tebessa trachtten te overschrijden, 84 opstandelingen zijn gesneuveld en 41 gevangen genomen.

10 km ten westen van Ras el Aioen doodden Franse troepen 16 opstandelingen en namen zij er 11 gevangen.

Officiele Mededelingen van de Curacaosche Voetbalbond

NO. 1958/1

AAN ALLE AANGESLOTEN VERENIGINGEN:

OPROEP

tot het bijwonen van een Buitengewone Algemene Ledenvergadering op Vrijdag, 31 Januari 1958

om 20.00 uur in het Clubgebouw van "DE CURACAOSCHE VOETBAL BOND" Amsterdam nr 1.

AGENDA:

1. Opening;
2. Voorstellen tot wijziging van Statuten;
3. Sluiting.

Voor de goede orde vestigen wij uw aandacht op artikel 21 lid 6a t/m f van het H.R. (vertegenwoordiging ter Algemene Ledenvergadering).

Uw tegenwoordigheid wordt ten zeerste op prijs gesteld.

TRAININGEN BONDSSELECTIES:

DINSDAG 7 JANUARI 1958 in het Rifstadion om 19.00 uur precies (voor de zg. Juniorenploeg) (spelers, die aan de trainingen hebben deelgenomen voor uitzending naar Salvador).

DONDERDAG 9 JANUARI 1958 in het Rifstadion om 19.00 uur precies (voor de Senioren).

TRAININGSSCHEMA VERENIGINGEN:

MAANDAG — 20 uur Jong Holland Sr (Suffisantstadion) 6 januari, 20 januari, 3 februari, 17 februari, 3 maart, 17 maart en 31 maart.

15.30 uur Jong Curaçao Jr en 17.00 uur Jong Curaçao Sr (Rifstadion) 13 januari, 27 januari, 10 februari, 24 februari, 10 maart en 24 maart.

DINSDAG — 15.30 uur Riverside Jrs en 17.00 uur Riverside Sr (K.S.C.-terrein) 7 januari, 21 januari, 4 februari, 18 februari, 4 maart en 18 maart.

WOENSDAG — 14.00 uur Canisius Boys Jr en 16.00 uur S.U.B.T. Jr (S.U.B.T.-terrein) 8 januari, 22 januari, 5 februari, 19 februari, 5 maart en 19 maart.

14.00 uur Sithoc Jr en 16.00 uur Sithoc Sr (Sithoc-terrein) 15 januari, 29 januari, 12 februari, 26 februari, 12 maart en 26 maart.

VRIJDAG — 17.00 uur S.U.B.T. Sr (S.U.B.T.-terrein) 17 januari, 31 januari, 14 februari, 28 februari, 14 maart en 28 maart.

15.30 uur Vesta Jr en 17.00 uur Vesta Sr (Jong Holland-terrein) 10 januari, 24 januari, 7 februari, 21 februari, 7 maart en 21 maart.

ZATERDAG — 14.00 uur Jong Holland Jr en 16.30 uur Jong Colombia Sr (Jong Holland-terrein) 4 januari, 18 januari, 1 februari, 15 februari, 1 maart, 15 maart en 29 maart.

14.00 uur Centro Dominguito Jr en 16.00 uur Centro Dominguito Sr (Scherpenheuvel-terrein) 11 januari, 25 januari, 8 februari, 22 februari, 8 maart en 22 maart.

HET BESTUUR

Thermo-electrische waterfabriek voor Puerto Rico

San Juan. — De Dienst voor Watervoorziening in Puerto Rico zal een nieuw thermo-electrisch station bouwen dich bij Palo Seco. Het is de grootste in Puerto-Rico en de eerste in zijn soort in het Caraibisch gebied en zal ongeveer $ 30.000.000 kosten. Volgens een verklaring van de Directeur van de Watervoorzieningsdienst, de heer Sol Descartes, zal de fabriek uit een geheel moderne openluchtinstallatie bestaan met uitzondering van de kantoorlokalen en een algemene controle-afdeling die bedekt zullen zijn. De fabriek zal een capaciteit hebben van 1.000.000 kilowatt-uur. Tevens is voorzien in de bouw van een tweede fabriek indien dit nodig mocht blijken. (El Mundo).

Dominica gaat veestapel verbeteren

Dominica. — De Regering van Dominica besloot in mei van dit jaar de plaatselijke veestapel te verbeteren en in juni reisde de veearts dr C. Chappel naar Jamaica om enkele stamdieren uit te zoeken. Reeds arriveerde een aantal verleden maand op het eiland. Daaronder bevinden zich 3 Jamaicaanse Red-Poll en 3 Hope-stieren. Het Hope-ras zal voornamelijk gefokt worden ten behoeve van de melkvoorziening en het Red-Poll-gras voor het geven van vlees.

Volleyball-nieuws

Willemstad. — Van het volleybalfront vernemen wij dat er hedenavond weer een aanvang zal gemaakt worden met de competitie en wel met een dames wedstrijd ASIENTO "B" tegen VIOS en de heren wedstrijd VOLLEYMASTERS-AQUINO, waarvoor zeer zeker een goede belangstelling zal bestaan. Het zal vooral hard gaan bij de dames daar het Asiento "B" team weer in prima vorm is vooral daar de zusters Semeyn weer mee doen en de meisjes van VIOS weer alles in het werk zullen stellen ook nu de wedstrijd te winnen. Deze VIOS meisjes spelen aardig en goed en vooral hun serveren is in de laatste tijd er beter op geworden. Zij staan onder leiding van de hr. Pieters die ons verzekerde dat zijn ploeg zich niet onbetuigd zal laten. Volleymasters is ook in prima vorm en vooral de toetreding van Kaluf van ex Aquilas is een welkome versterking geweest terwijl Volleymasters in zijn geheel veel beter de oefeningen bezocht waardoor haar spelpeil beter op geworden is. Het nog jonge AQUINO dat versterkt is met twee leden van ex Macabi is ook beter op geworden en de verwachtingen zijn dan ook dat zij Volleymasters lastig zullen maken. Al met al beloven het hedenavond op de banen van de Chinese club zeer goede wedstrijden te worden.

Minister Luns tijdens het afleggen van zijn verklaring over de toestand in Indonesië in de Nederlandse Tweede Kamer. Achter de regeringstafel v.l.n.r. mr Luns, dr W. Drees en mej. dr Klompé.